

EUROPESE COMMISSIE

DIRECTORAAT-GENERAAL BELASTINGEN EN DOUANE-UNIE
DIRECTORAAT-GENERAAL MIGRATIE EN BINNENLANDSE ZAKEN
DIRECTORAAT-GENERAAL GEZONDHEID EN VOEDSELVEILIGHEID
DIRECTORAAT-GENERAAL MOBILITEIT EN VERVOER
DIRECTORAAT-GENERAAL COMMUNICATIENETWERKEN, INHOUD EN TECHNOLOGIE
DIRECTORAAT-GENERAAL FINANCIËLE STABILITEIT, FINANCIËLE DIENSTEN
EN KAPITAALMARKTUNIE
DIRECTORAAT-GENERAAL WERKGELEGENHEID, SOCIALE ZAKEN EN INCLUSIE
DIRECTORAAT-GENERAAL JUSTITIE EN CONSUMENTENZAKEN
DIRECTORAAT-GENERAAL MILIEU
DIRECTORAAT-GENERAAL INTERNE MARKT, INDUSTRIE, ONDERNEMERSCHAP EN
MIDDEN- EN KLEINBEDRIJF

Brussel, 22 november 2019

REV4 – Vervangt kennisgeving REV van
7 oktober 2019¹

KENNISGEVING OVER REIZEN TUSSEN DE EU EN HET VERENIGD KONINKRIJK NA DE TERUGTREKKING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK UIT DE EU

INHOUDSOPGAVE

1.	INLEIDING.....	4
2.	GRENSCONTROLES VAN PERSONEN AAN DE BUITENGRENZEN VAN DE EU, LUCHTHAVENTRANSITVISA	5
2.1.	In- en uitreiscontroles	5
2.2.	EU-visumvoorwaarden voor niet-EU-familieleden	7
2.2.1.	Niet-EU-familieleden van EU-27-burgers die in het Verenigd Koninkrijk wonen	7
2.2.2.	Niet-EU-familieleden van onderdanen van het Verenigd Koninkrijk die in de EU-27 wonen	8
2.3.	Luchthaventransitvisa.....	10
3.	DOUANECONTROLES.....	11
4.	INVOERRECHTEN, BTW EN ACCIJNZEN	12
4.1.	Vrijstelling van invoerrechten, btw en accijnzen	12
4.2.	Teruggave van btw voor in de EU gekochte goederen.....	12
5.	VERBODEN EN BEPERKINGEN	13
5.1.	Vervoer van huisdieren.....	13

¹ De belangrijkste wijziging in REV2 was een nieuw punt 2.3 over luchthaventransitvisa. De wijzigingen in REV3 betroffen een nieuw punt 2.2. over de voorwaarden voor niet-EU-familieleden van EU-burgers die in het Verenigd Koninkrijk wonen dan wel van onderdanen van het Verenigd Koninkrijk die in de EU wonen, en een nieuwe verwijzing in punt 5.6. (handel in beschermde soorten). In REV 4 is een nieuw punt 6.2 ingevoegd (onderscheidingsteken van de staat van inschrijving).

5.1.1.	Niet commercieel verkeer naar de EU-27 van gezelschapsdieren waarvan de eigenaar in het Verenigd Koninkrijk woont.....	14
5.1.1.1.	Indien het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig artikel 13, lid 1, van Verordening (EU) nr. 576/2013 in de lijst is opgenomen:	14
5.1.1.2.	Indien het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig artikel 13, lid 2, van Verordening (EU) nr. 576/2013 in de lijst is opgenomen:	15
5.1.1.3.	Indien het Verenigd Koninkrijk niet in de lijst is opgenomen:	15
5.1.2.	Niet-commercieel verkeer naar de EU-27 van gezelschapsdieren in het gezelschap van een in een EU-27-lidstaat woonachtige eigenaar bij terugkeer vanuit het Verenigd Koninkrijk na een tijdelijk verblijf in het Verenigd Koninkrijk.....	16
5.1.2.1.	Indien het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig artikel 13, lid 1, van Verordening (EU) nr. 576/2013 in de lijst is opgenomen:	16
5.1.2.2.	Indien het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig artikel 13, lid 2, van Verordening (EU) nr. 576/2013 in de lijst is opgenomen:	16
5.1.2.3.	Indien het Verenigd Koninkrijk niet in de lijst is opgenomen:	17
5.2.	Planten en plantaardige producten.....	18
5.3.	Persoonlijke zendingen van producten van dierlijke oorsprong.....	19
5.4.	Contant geld.....	19
5.5.	Cultuurgoederen	20
5.6.	Specimens van bedreigde soorten	20
5.7.	Invasieve uitheemse soorten.....	22
5.8.	Vuurwapens.....	23
6.	GEBRUIK VAN MOTORVOERTUIGEN	24
6.1.	Rijbewijzen.....	24
6.2.	Onderscheidingstekens van de staat van inschrijving.....	25
6.3.	Verzekering wettelijke aansprakelijkheid jegens derden	26
7.	MEDISCHE ZORG EN AANVERWANTE ONDERWERPEN – NOODGEVALLEN	27
7.1.	Recht op gezondheidszorg in het kader van het Unierecht inzake de coördinatie van de sociale zekerheid	27
7.2.	Recht op terugbetaling van grensoverschrijdende gezondheidszorg op grond van het Unierecht inzake grensoverschrijdende gezondheidszorg.....	28
7.3.	Erkenning van in een andere lidstaat verstrekte medische recepten	29

7.4.	Europees alarmnummer 112.....	29
7.5.	Parkeerkaarten voor gehandicapten.....	29
7.6.	Consulaire bescherming	30
7.7.	Vergoedingsregeling voor personen die lichamelijk letsel lijden door auto-ongevallen in andere lidstaten ("bezoekende slachtoffers")	30
8.	VERZEKERING, PASSAGIERSRECHTEN.....	31
8.1.	Reisverzekering in verband met insolventie.....	31
8.2.	EU-passagiersrechten	32
8.2.1.	Rechten van vliegtuigpassagiers.....	32
8.2.2.	Rechten van scheepspassagiers	33
8.2.3.	Rechten van autobus- en touringcarpassagiers	33
8.2.4.	Rechten van treinreizigers	34
9.	ANDERE ASPECTEN.....	34
9.1.	Betalingen met debet- en kredietkaarten	34
9.2.	Roaming	35
9.3.	Portabiliteit van online-inhoudsdiensten	35
BIJLAGE: EU-INFORMATIEBLAD OVER PERSOONLIJKE ZENDINGEN VAN PRODUCTEN VAN DIERLIJKE OORSPRONG DIE DEEL UITMAKEN VAN DE BAGAGE VAN REIZIGERS.....		37

1. INLEIDING

Op 29 maart 2017 heeft het Verenigd Koninkrijk kennisgegeven van zijn voornemen om zich uit de Unie terug te trekken krachtens artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU). Naar aanleiding van een verzoek van het Verenigd Koninkrijk, heeft de Europese Raad (artikel 50) op 29 oktober 2019² besloten de in artikel 50, lid 3, VEU bedoelde termijn nogmaals te verlengen³ tot en met 31 januari 2020. Dat betekent dat vanaf 1 februari 2020 (“de terugtrekkingsdatum”) het Verenigd Koninkrijk een “derde land”⁴ is.⁵

De voorbereiding op de terugtrekking is niet alleen een zaak van de EU en de nationale overheden, maar ook van bedrijven en burgers.

Gezien de onzekerheid over de ratificatie van het terugtrekkingsakkoord⁶ worden personen die op of na de terugtrekkingsdatum (om persoonlijke of zakelijke redenen) vanuit het Verenigd Koninkrijk naar de EU (en omgekeerd) willen reizen en bedrijven die diensten verlenen in verband met dergelijke reizen (reisorganisatoren, reisbureaus, autoverhuurbedrijven, handelsbeurzen, vervoersondernemingen enz.) gewezen op de juridische gevolgen waarmee zij rekening moeten houden wanneer het Verenigd Koninkrijk een derde land wordt.

Onder voorbehoud van de overgangperiode waarin het terugtrekkingsakkoord voorziet⁷, heeft de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk vanaf de terugtrekkingsdatum de onderstaande gevolgen voor reizigers uit het Verenigd Koninkrijk naar de EU en omgekeerd⁸:

² Besluit (EU) 2019/1810 van de Europese Raad, vastgesteld in overeenstemming met het Verenigd Koninkrijk, van 29 oktober 2019 tot verlenging van de in artikel 50, lid 3, VEU bedoelde termijn (PB L 278 I van 30.10.2019, blz. 1).

³ Na een verzoek daartoe van het Verenigd Koninkrijk had de Europese Raad eerder besloten tot een eerste verlenging op 22 maart 2019 (Besluit (EU) 2019/476 van de Europese Raad (PB L 80 I van 22.3.2019, blz. 1)) en tot een tweede verlenging op 11 april 2019 (Besluit (EU) 2019/584 van de Europese Raad (PB L 101 van 11.4.2019, blz. 1)).

⁴ Een derde land is een land dat geen lid is van de EU.

⁵ Indien het terugtrekkingsakkoord vóór die datum door beide partijen wordt geratificeerd, vindt de terugtrekking plaats op de eerste dag van de maand na die waarin de ratificatieprocedures zijn voltooid of op 1 februari 2020, al naargelang welke datum eerder valt.

⁶ Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB C 384 I van 12.11.2019, blz. 1).

⁷ Er zij aan herinnerd dat de overgangperiode alleen geldt indien het terugtrekkingsakkoord door de EU en het Verenigd Koninkrijk wordt geratificeerd.

⁸ Er zij aan herinnerd dat het terugtrekkingsakkoord tussen de EU en het Verenigd Koninkrijk zou voorzien in specifieke oplossingen voor de bijzondere situatie op het Ierse eiland.

2. GRENSCONTROLES VAN PERSONEN AAN DE BUITENGRENZEN VAN DE EU⁹, ¹⁰ LUCHTHAVENTRANSITVISA

2.1. In- en uitreiscontroles

In het Unierecht¹¹ betreffende grenscontroles van personen aan de buitengrenzen van de EU wordt een onderscheid gemaakt tussen controles van EU-burgers en van onderdanen van derde landen. Met ingang van de terugtrekkingsdatum worden onderdanen van het Verenigd Koninkrijk bij het binnenkomen en verlaten van het Schengengebied en van lidstaten waarvoor nog geen besluit tot opheffing van de binnengrenscontroles is genomen maar die wel de Schengenregels aan hun buitengrenzen toepassen¹², gecontroleerd overeenkomstig de regels voor onderdanen van derde landen¹³.¹⁴ Hierdoor zullen zij aan de grenzen niet langer de faciliteiten kunnen gebruiken voor EU-burgers, burgers van de landen die deel uitmaken van de Europese Economische Ruimte en Zwitserse onderdanen (“EU/EER/CH-burgers”) met betrekking tot het recht op vrij verkeer. Onderdanen van het Verenigd Koninkrijk zullen met name geen gebruik mogen maken van de afzonderlijke doorgangen voor de controle van EU/EER/CH-burgers bij grensovergangen¹⁵ en zullen worden onderworpen aan een grondige controle van alle toegangsvoorwaarden voor de toegang van onderdanen van derde landen.

Bij de **inreiscontrole** van onderdanen van het Verenigd Koninkrijk wordt het volgende gecontroleerd¹⁶:

- het bezit van een geldig reisdocument dat recht geeft op het overschrijden van de grens. Het document mag niet langer dan tien jaar geldig zijn, maar moet geldig zijn tot minstens drie maanden na het geplande vertrek uit de lidstaten;

⁹ Voor meer informatie, zie https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing_en.

¹⁰ Dit punt geldt niet voor reizen in het gemeenschappelijk reisgebied tussen het Verenigd Koninkrijk en Ierland.

¹¹ Artikel 8, leden 2 en 3, van Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscodes) (PB L 77 van 23.3.2016, blz. 1).

¹² Roemenië, Bulgarije, Cyprus en Kroatië.

¹³ Onderdanen van het Verenigd Koninkrijk die familielid zijn van een burger van de Unie die zijn of haar recht van vrij verkeer uitoefent, vallen onder de regels van artikel 5 van Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (PB L 158 van 30.4.2004, blz. 77).

¹⁴ Die controles zijn nu reeds gedeeltelijk van toepassing op burgers van het Verenigd Koninkrijk die naar of uit het Schengengebied reizen.

¹⁵ Artikel 10 van Verordening (EU) 2016/399.

¹⁶ Artikel 6 van Verordening (EU) 2016/399.

Nationale paspoorten van het Verenigd Koninkrijk die vóór de terugtrekkingsdatum zijn afgegeven blijven geldig als reisdocument.

- de verblijfsduur:
 - de toegestane verblijfsduur voor kort verblijf van onderdanen van het Verenigd Koninkrijk in het Schengengebied is beperkt (tot een maximum van 90 dagen in een periode van 180 dagen);
 - voor langdurig verblijf moeten zij in principe over een verblijfsvergunning of een visum voor verblijf van langere duur beschikken, afgegeven door de nationale autoriteiten overeenkomstig de nationale regelgeving;
- relevante databanken voor controle¹⁷:
 - van de identiteit en de nationaliteit van de onderdaan van een derde land en de echtheid en de geldigheid van het reisdocument voor het overschrijden van de grens, en met name:
 - of er een signalering in het Schengeninformatiesysteem (SIS) is uitgevaardigd met het oog op weigering van toegang en vanwege een mogelijke bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of internationale betrekkingen;
- het doel van de reis (bv. toerisme of werk) en de verblijfsomstandigheden (bv. accommodatie, reizen binnen het Schengengebied);
- of de betrokkene over voldoende bestaansmiddelen beschikt (d.w.z. voldoende middelen voor het geplande verblijf en de terugreis).

De EU heeft als onderdeel van haar noodmaatregelen voor de brexit onderdanen van het Verenigd Koninkrijk vrijgesteld van de verplichting om bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit te zijn van een visum voor kort verblijf (“Schengenvisum”)^{18 19}, voor zover de geplande duur van het verblijf in het Schengengebied niet meer dan 90 dagen binnen een periode van 180 dagen bedraagt²⁰. Overeenkomstig het visumwederkerigheidsbeginsel kan een permanente vrijstelling van Schengenvisa slechts worden toegestaan als de onderdanen van alle

¹⁷ Voor onderdanen van derde landen is het niet mogelijk om bij bepaalde land- of zee grenzen, onder bepaalde voorwaarden, tijdelijk af te zien van systematische controles aan de hand van relevante databanken (artikel 8, lid 2, van Verordening (EU) 2016/399).

¹⁸ Artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EU) 2016/399.

¹⁹ Wat betreft de visumvereisten in EU-27-lidstaten voor onderdanen van andere derde landen die familielid van EU-burgers zijn, zie punt 2.2.

²⁰ Verordening (EU) 2019/592 van het Europees Parlement en de Raad van 10 april 2019 tot wijziging van Verordening (EU) 2018/1806 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld, met betrekking tot de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie (PB L 103 I van 12.4.2019, blz. 1).

EU-lidstaten eveneens worden vrijgesteld van de visumplicht voor kort verblijf in het Verenigd Koninkrijk.

Reizigers wordt aangeraden vóór de reis te controleren of hun reisdocumenten geldig zijn en ervoor te zorgen dat zij aan alle bovengenoemde voorwaarden voldoen voordat zij naar de EU reizen. Indien niet aan alle toegangsvoorwaarden is voldaan, kan de toegang worden geweigerd²¹ overeenkomstig de procedure van de Uniewetgeving voor onderdanen van derde landen²².

Bij **uitreis** wordt het volgende gecontroleerd:

- het bezit van een geldig reisdocument dat recht geeft op het overschrijden van de buitengrens;
- of de betrokkene de maximale verblijfsduur op het grondgebied van de lidstaten niet heeft overschreden;
- relevante databanken op dezelfde wijze als bij de inreis.

Reizigers wordt aangeraden vanaf de terugtrekkingsdatum rekening te houden met mogelijke vertragingen bij de grensposten en met name bij drukke grensposten (Eurostarterminals, Le Shuttle van Eurotunnel in Calais en Folkestone, Kanaalhavens enz.).

2.2. EU-visumvoorwaarden voor niet-EU-familieleden

2.2.1. *Niet-EU-familieleden van EU-27-burgers die in het Verenigd Koninkrijk wonen*

Op grond van het Unierecht mogen EU-burgers vrij reizen en verblijven in een andere lidstaat dan die waarvan zij de nationaliteit bezitten. Dit recht geldt ook voor niet-EU-familieleden die een EU-burger begeleiden of zich bij een EU-burger voegen in een gastland.²³ Het recht van die niet-EU-familieleden om in een gastland te verblijven, wordt vastgesteld door de afgifte van een verblijfskaart.²⁴

²¹ Verordening (EU) 2016/399 voorziet in enkele uitzonderingen, waarbij toch toegang kan worden verleend aan een onderdaan van een derde land die niet aan alle toegangsvoorwaarden voldoet.

²² Artikel 14 van Verordening (EU) 2016/399.

²³ Artikel 3, lid 1, van Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (richtlijn inzake vrij verkeer) (PB L 158 van 30.4.2004, blz. 77).

²⁴ Artikel 10, lid 1, van Richtlijn 2004/38/EG.

Niet-EU-familieleden met een geldige verblijfsvergunning die is afgegeven door een lidstaat, zijn vrijgesteld van de inreisvisumplicht wanneer zij naar een andere EU-lidstaat reizen.²⁵

Vanaf de terugtrekkingsdatum zullen verblijfskaarten die door het Verenigd Koninkrijk zijn afgegeven aan niet-EU-familieleden van EU-27-burgers die in het Verenigd Koninkrijk wonen, deze familieleden niet langer vrijstellen van de visumplicht om in de EU-27 binnen te komen. De niet-EU-familieleden zullen daarom een inreisvisum moeten aanvragen bij het consulaat van de EU-27-lidstaat van hun hoofdbestemming.

Voor reizen naar een andere EU-27-lidstaate dan die waarvan de EU-burger de nationaliteit heeft, zullen de niet-EU-familieleden echter blijven profiteren van de richtlijn inzake vrij verkeer en de daarbij geregelde visafaciliteiten.²⁶ Zij hebben het recht om via een versnelde procedure kosteloos en zo spoedig mogelijk een visum te ontvangen. De lidstaat die het visum afgeeft, mag de niet-EU-familieleden uitsluitend vragen om hun geldige paspoort, een bewijs van de familieband en een bewijs dat de EU-burger diens recht op vrij verkeer uitoefent (of zal uitoefenen) in die lidstaat.

Wanneer niet-EU-familieleden naar de EU-27-lidstaat reizen waarvan de EU-burger onderdaan is, gelden de in de Schengengrenscore en Verordening (EG) nr. 810/2009²⁷ vastgestelde algemene inreis- en visumvoorwaarden die van toepassing zijn op onderdanen van derde landen.

2.2.2. *Niet-EU-familieleden van onderdanen van het Verenigd Koninkrijk die in de EU-27 wonen*

Op grond van het Unierecht mogen EU-burgers vrij reizen en verblijven in een andere lidstaat dan die waarvan zij de nationaliteit bezitten. Dit recht geldt ook voor niet-EU-familieleden die een EU-burger begeleiden of zich bij een EU-burger voegen in een gastland.²⁸ De lidstaten kunnen niet-EU-familieleden van EU-burgers die hun recht van vrij verkeer uitoefenen, verplichten een inreisvisum aan te vragen²⁹, namelijk een visum voor verblijf van korte duur op grond van Verordening (EG) nr. 810/2009.

²⁵ Artikel 5, lid 2, van Richtlijn 2004/38/EG.

²⁶ Artikel 5, lid 2, van Richtlijn 2004/38/EG.

²⁷ Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore) (PB L 77 van 23.3.2016, blz. 1) en Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode) (PB L 243 van 15.9.2009, blz. 1).

²⁸ Artikel 3, lid 1, van Richtlijn 2004/38/EG.

²⁹ Artikel 5, lid 2, van Richtlijn 2004/38/EG.

Tot de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de EU kunnen niet-EU-familieleden van onderdanen van het Verenigd Koninkrijk gebruikmaken van de rechten uit hoofde van de richtlijn inzake vrij verkeer en de daarbij geregelde visafaciliteiten.³⁰ Zij hebben het recht om via een versnelde procedure kosteloos en zo spoedig mogelijk een visum te ontvangen. De lidstaat die het visum afgeeft, mag de niet-EU-familieleden uitsluitend vragen om hun geldige paspoort, een bewijs van de familieband en een bewijs dat de EU-burger diens recht op vrij verkeer uitoefent (of zal uitoefenen) in die lidstaat.

Vanaf de terugtrekkingsdatum gelden bovengenoemde faciliteiten niet langer voor niet-EU-familieleden van onderdanen van het Verenigd Koninkrijk, noch voor de afgifte van visa, noch bij grenscontroles. Dit betekent dat die niet-EU-familieleden zullen moeten voldoen aan alle regels van Verordening (EG) nr. 810/2009 en de Schengengrenscodes die van toepassing zijn op onderdanen van derde landen. Van onderdanen van derde landen wordt in beginsel verlangd documenten over te leggen die aantonen dat zij aan deze voorwaarden voldoen (bv. bewijs van huisvesting, bewijs van werk, bewijs van voldoende bestaansmiddelen, uitnodiging of retourticket, documenten die de economische situatie van het familielid in het land van verblijf staven of waaruit blijkt dat zij de werkelijke intentie hebben om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheidsduur van het aangevraagde visum). De maximale duur van het toegestane verblijf zal 90 dagen bedragen binnen een periode van 180 dagen vanaf de terugtrekkingsdatum.³¹

Niet-EU-familieleden van onderdanen van het Verenigd Koninkrijk zullen nog steeds visa kunnen gebruiken die vóór de terugtrekkingsdatum door een EU-27-lidstaat zijn afgegeven, maar zullen ook moeten voldoen aan de inreisvoorwaarden voor onderdanen van derde landen. Aan de grens zullen nationale autoriteiten de houders van een visum kunnen vragen bewijsstukken over te leggen die aantonen dat zij voldoen aan de inreisvoorwaarden voor onderdanen van derde landen. Als niet-EU-familieleden aan de grens niet kunnen aantonen dat zij aan deze voorwaarden voldoen, kan hun de toegang worden geweigerd en kan het visum worden ingetrokken.³²

Wanneer een niet-EU-familielid van een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk een visum aanvraagt voor een reis die **begint vóór, maar eindigt na** de terugtrekkingsdatum, kunnen de lidstaten verlangen dat het niet-EU-familielid bewijst dat hij of zij aan de inreisvoorwaarden

³⁰ Artikel 5, lid 2, van Richtlijn 2004/38/EG.

³¹ Artikel 6, lid 1, van Verordening (EG) 2016/399 en artikel 2, punt 2, onder a), van Verordening (EU) nr. 810/2009.

³² Artikel 34 van Verordening (EG) nr. 810/2009.

voor onderdanen van derde landen zal voldoen in de periode na de terugtrekkingsdatum.³³

Wanneer een niet-EU-familielid van een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk van plan is om **vanaf de terugtrekkingsdatum** te reizen en nog niet over een visum beschikt, moet hij of zij een visum voor verblijf van korte duur aanvragen overeenkomstig de algemene regels die op grond van Verordening (EG) nr. 810/2009 gelden voor onderdanen van derde landen.

Indien de aanvraag vóór de terugtrekkingsdatum wordt ingediend, zijn geen visumleges verschuldigd.³⁴

2.3. Luchthaventransitvisa³⁵

Het Unierecht inzake visa³⁶ vereist dat bepaalde onderdanen van derde landen³⁷ in het bezit moeten zijn van een luchthaventransitvisum wanneer zij via de internationale transitzones reizen van luchthavens in de EU (met uitzondering van Ierland en het Verenigd Koninkrijk) en in de met het Schengengebied geassocieerde landen (IJsland, Liechtenstein³⁸, Noorwegen en Zwitserland) zonder het grondgebied van deze landen te betreden. Dit geldt bijvoorbeeld voor een reis tussen twee niet-EU-/niet-Schengenbestemmingen met een overstap tussen vliegtuigen op een luchthaven in de EU (met uitzondering van Ierland en het Verenigd Koninkrijk) of in de met het Schengengebied geassocieerde landen. Het luchthaventransitvisum is verplicht voor onderdanen van derde landen die via de internationale transitzones reizen van luchthavens in de EU (met uitzondering van Ierland) of van de met het Schengengebied geassocieerde landen wanneer zij vanuit een derde land naar het Verenigd Koninkrijk reizen en omgekeerd. De visumcode bevat een aantal uitzonderingen op deze verplichting, bijvoorbeeld voor onderdanen van derde landen die in het bezit zijn van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning die is afgegeven door een lidstaat, voor houders van een diplomatiek paspoort en voor houders van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning voor bepaalde derde landen (bv. Canada, Japan en de Verenigde Staten).

³³ Artikel 21, lid 1, van Verordening (EG) nr. 810/2009.

³⁴ Artikel 5, lid 2, van Richtlijn 2004/38/EG.

³⁵ Voor meer informatie, zie https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/visa-policy/apply_for_a_visa_en.

³⁶ Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 810/2009.

³⁷ Bijlage IV bij Verordening (EG) nr. 810/2009 – Afghanistan, Bangladesh, Democratische Republiek Congo, Eritrea, Ethiopië, Ghana, Iran, Irak, Nigeria, Pakistan, Somalië en Sri Lanka. Krachtens de visumcode kunnen de lidstaten ook nationale luchthaventransitvisumverplichtingen invoeren. Voor meer informatie, zie https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/annex_7b_atv-national_lists_en.pdf.

³⁸ Liechtenstein heeft geen luchthaven.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum zijn deze onderdanen van derde landen die in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning of een geldig visum dat is afgegeven door het Verenigd Koninkrijk, **niet langer vrijgesteld** van de verplichting om in het bezit te zijn van een luchthaventransitvisum.

De betrokken onderdanen die via de internationale transitzones reizen van luchthavens in de lidstaten van de EU-27 (met uitzondering van Ierland) en in de met het Schengengebied geassocieerde landen (IJsland, Noorwegen en Zwitserland) wanneer zij van het Verenigd Koninkrijk naar een ander derde land vliegen, of omgekeerd, wordt aangeraden om vanaf de terugtrekkingsdatum een luchthaventransitvisum aan te vragen en ruim vóór hun reis de nodige stappen te ondernemen.

3. DOUANECONTROLES

Met ingang van de terugtrekkingsdatum vallen goederen die vanuit het Verenigd Koninkrijk het douanegebied van de Unie worden binnengebracht onder douanetoezicht en kunnen zij aan douanecontroles worden onderworpen op basis van het douanerecht van de EU³⁹.⁴⁰

Bagage en andere goederen die personen bij het binnenkomen van de EU vanuit het Verenigd Koninkrijk bij of op zich dragen, zullen aan douanecontroles worden onderworpen⁴¹. Er worden uitzonderingen gemaakt voor persoonlijke bezittingen en bepaalde andere zaken (zie punt 4.1 hieronder).

Goederen die bestemd zijn om in de Unie in de handel te worden gebracht of die bestemd zijn voor particulier gebruik of consumptie binnen het douanegebied van de EU moeten worden aangegeven voor het vrije verkeer. Voor meer informatie zie: https://ec.europa.eu/taxation_customs/individuals/travelling/travelling-europe-what-dohave-know_en

Goederen die tijdelijk worden ingevoerd, kunnen aan de hand van ATA-carnets worden aangegeven voor de regeling tijdelijke invoer. Het ATA-carnet is een internationaal douanedocument voor de tijdelijke (d.w.z. voor maximaal één jaar) rechten- en belastingvrije in- en uitvoer van goederen. Voor aanvullende informatie zie: <https://iccwbo.org/resources-for-business/ata-carnet/>

³⁹ Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).

⁴⁰ De regels die in dit punt worden toegelicht, zijn ook van toepassing op goederen die het douanegebied van de EU worden binnengebracht vanuit de **Kanaaleilanden** en het **eiland Man** (artikel 4, lid 1, laatste streepje, van Verordening (EU) nr. 952/2013).

⁴¹ Artikel 46, lid 1, van Verordening (EU) nr. 952/2013.

4. INVOERRECHTEN, BTW EN ACCIJNZEN⁴²

4.1. Vrijstelling van invoerrechten, btw en accijnzen

Reizigers die de EU binnenkomen vanuit het Verenigd Koninkrijk en die, al dan niet in hun bagage, goederen bij zich hebben, genieten belastingvrijstellingen (voor goederen waarover geen invoerrechten, btw en in voorkomend geval accijnzen moeten worden betaald). De lijst van de goederen en vrijstellingen staat op:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/individuals/travelling/entering-eu_en

Reizigers wordt aangeraden vooraf de regels inzake vrijstellingen te raadplegen en de groene douane-uitgang alleen te gebruiken als zij niet meer dan de toegestane maximumhoeveelheden bij zich hebben. Anders moeten zij de rode uitgang nemen en een douaneaangifte doen.

4.2. Teruggave van btw voor in de EU gekochte goederen⁴³

Bezoekers van buiten de EU kunnen aanspraak maken op teruggave van de btw over goederen die zij tijdens hun verblijf in de EU hebben gekocht, op voorwaarde dat de goederen bij vertrek uit de EU aan de douane worden getoond, samen met de documenten voor btw-teruggave.

[Gids btw-teruggave voor reizigers die de EU bezoeken](#)

⁴² Wat **invoerrechten** betreft, zijn de in dit punt genoemde regels met ingang van de terugtrekkingsdatum ook van toepassing op goederen die het douanegebied van de EU worden binnengebracht vanuit de **Kanaaleilanden** en het **eiland Man** (artikel 4, lid 1, laatste streepje, van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).

Wat de **btw** betreft, zijn de in dit punt genoemde regels met ingang van de terugtrekkingsdatum ook van toepassing op goederen die het btw-gebied van de EU worden binnengebracht vanuit het **eiland Man** en omgekeerd (artikel 7, lid 2, van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1) (De Kanaaleilanden maken op dit moment ook geen deel uit van het btw-gebied van de EU, artikel 6, lid 1, onder e), van Richtlijn 2006/112/EG).

Wat **accijnzen** betreft, zijn de in dit punt genoemde regels met ingang van de terugtrekkingsdatum ook van toepassing op goederen die het accijnsgebied van de EU worden binnengebracht vanuit het **eiland Man** (artikel 6, lid 2, onder d), van Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns, PB L 9 van 14.1.2009, blz. 12) (De Kanaaleilanden maken op dit moment ook geen deel uit van het accijnsgebied van de EU, artikel 5, lid 2, onder d), van Richtlijn 2008/118/EG).

⁴³ Artikel 51, lid 3, van het terugtrekkingsakkoord tussen de EU en het Verenigd Koninkrijk zou voorzien in regels betreffende de teruggave van de btw voor transacties die hebben plaatsgevonden vóór het einde van de overgangperiode, in situaties waarin het verzoek om teruggave door de belastingplichtige niet kon worden ingediend of door zijn lidstaat van vestiging niet kon worden doorgestuurd vóór het einde van de overgangperiode.

5. VERBODEN EN BEPERKINGEN

Het Unierecht verbiedt en beperkt het binnenbrengen of de invoer van bepaalde goederen in de EU op grond van, onder meer, de bescherming van de gezondheid van mensen, dieren of planten, de bescherming van het milieu of de bescherming van nationaal erfgoed.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum gelden deze verboden en beperkingen ook voor goederen die de EU binnenkomen vanuit het Verenigd Koninkrijk of die vanuit de EU naar het Verenigd Koninkrijk⁴⁴ worden vervoerd.

Hoewel de meeste verboden en beperkingen juridisch of in de praktijk alleen relevant zijn voor professionele handelaren,⁴⁵ zijn sommige ook relevant voor individuele reizigers:

5.1. Vervoer van huisdieren⁴⁶

Het Unierecht⁴⁷ bevat regels voor het niet-commercieel verkeer van honden, katten en fretten die als gezelschapsdier worden gehouden (hierna „gezelschapsdieren” genoemd)⁴⁸ die reizigers uit een derde land vergezellen^{49, 50}.

⁴⁴ Artikel 47, lid 1, van het terugtrekkingsakkoord tussen de EU en het Verenigd Koninkrijk zou voorzien in regels betreffende goederenvervoer dat vóór de terugtrekkingsdatum is begonnen en na die datum eindigt ("goederen onderweg").

⁴⁵ Bijvoorbeeld de verbodsbepalingen en beperkingen voor bepaalde chemische stoffen of afvalstoffen (zie voor meer informatie de „*Kennisgeving aan belanghebbenden – Terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk en EU-regels op het gebied van invoer- en uitvoervergunningen voor bepaalde goederen*” op https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness_nl).

⁴⁶ Voor meer informatie, zie https://ec.europa.eu/food/animals/pet-movement_en.

⁴⁷ Verordening (EU) nr. 576/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 betreffende het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren (PB L 178 van 28.6.2013, blz. 1).

⁴⁸ Levende gezelschapsvogels die door reizigers de EU worden binnengebracht, moeten beschikken over een veterinair certificaat waarin bevestigd wordt dat zij aan één van de volgende eisen voldoen: gedurende 30 dagen vóór de uitvoer zijn geïsoleerd, of ten minste 10 dagen vóór de uitvoer zijn geïsoleerd en een test hebben ondergaan op aviaire influenza, na de invoer in de lidstaat van bestemming in quarantaine zijn geplaatst of gevaccineerd tegen aviaire influenza. Beschikking 2007/25/EG van de Commissie van 22 december 2006 tot vaststelling van bepaalde beschermende maatregelen in verband met hoogpathogene aviaire influenza en het verkeer van gezelschapsvogels die hun eigenaar vergezellen (PB L 8 van 13.1.2007, blz. 29).

Met betrekking tot levende gezelschapsvogels kunnen ook eisen in verband met de invoer van bedreigde diersoorten van toepassing zijn (zie punt 5.6 hierna).

⁴⁹ Artikel 41, lid 4, van het terugtrekkingsakkoord tussen de EU en het Verenigd Koninkrijk zou voorzien in regels betreffende het vervoer van levende dieren die bij het verstrijken van de overgangsperiode nog onderweg zijn.

⁵⁰ Deze regels zijn, met ingang van de terugtrekkingsdatum, eveneens van toepassing op niet-commercieel verkeer van gezelschapsdieren vanuit de **Kanaaleilanden** en het **eiland Man** (Verordening (EEG) nr. 706/73 van de Raad van 12 maart 1973 betreffende de communautaire regeling voor de Kanaaleilanden en het eiland Man inzake het handelsverkeer in landbouwproducten, PB L 68 van 15.3.1973, blz. 1).

5.1.1. *Niet commercieel verkeer naar de EU-27 van gezelschapsdieren waarvan de eigenaar in het Verenigd Koninkrijk woont*

Een „EU-huisdierenpaspoort”⁵¹ dat vóór de terugtrekkingsdatum is afgegeven aan een eigenaar die in het Verenigd Koninkrijk woont, is vanaf die datum niet langer geldig voor reizen met huisdieren vanuit het Verenigd Koninkrijk naar de EU-27-lidstaten.

Welke voorschriften vanaf de terugtrekkingsdatum zullen gelden voor gezelschapsdieren die reizigers uit het Verenigd Koninkrijk vergezellen, zal ook afhangen van de vraag of het Verenigd Koninkrijk op dat moment is opgenomen in de lijst van derde landen die bepaalde diergezondheidsgaranties bieden. Reizigers die van het Verenigd Koninkrijk naar de EU willen reizen, wordt aangeraden tijdig vóór hun vertrek na te gaan of het Verenigd Koninkrijk in die lijst is opgenomen om te bepalen welke regels van toepassing zijn. De door de EU opgestelde lijsten staan op: https://ec.europa.eu/food/animals/pet-movement/eu-legislation/non-commercial-non-eu/listing_en.

5.1.1.1. Indien het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig artikel 13, lid 1, van Verordening (EU) nr. 576/2013 in de lijst is opgenomen⁵²:

Gezelschapsdieren die vanaf de terugtrekkingsdatum de EU-27 worden binnengebracht, zullen moeten beschikken over een naar behoren ingevuld huisdierenpaspoort van een derde land, conform het door de Commissie vastgestelde model⁵³. Dit paspoort moet bevestigen dat de rabiësvaccinatie⁵⁴ nog geldig is.⁵⁵

Alvorens naar Finland, Ierland of Malta te reizen, moeten honden die als gezelschapsdier worden gehouden, worden behandeld tegen *Echinococcus multilocularis* en moet die

⁵¹ Model van het paspoort voor huisdieren in deel 1 van bijlage III bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 577/2013 van de Commissie van 28 juni 2013 inzake de modelidentificatiedocumenten voor het niet-commercieel verkeer van honden, katten en fretten, de vaststelling van de lijsten van derde landen en gebieden en de voorschriften betreffende de vorm, de opmaak en de taal van de verklaringen ten bewijze van de naleving van bepaalde voorwaarden die zijn vastgelegd in Verordening (EU) nr. 576/2013 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 178 van 28.6.2013, blz. 109).

⁵² Zie deel 1 van bijlage II bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 577/2013.

⁵³ Deel 3 van bijlage III bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 577/2013.

⁵⁴ Bijlage III bij Verordening (EU) nr. 576/2013.

⁵⁵ Een voormalig EU-huisdierenpaspoort dat vóór de terugtrekkingsdatum is afgegeven aan een eigenaar van een gezelschapsdier die in het Verenigd Koninkrijk woont, geldt als bewijsstuk dat de vaccinatie nog geldig is.

behandeling door de behandelend dierenarts in het huisdierenpaspoort worden geregistreerd⁵⁶.

- 5.1.1.2. Indien het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig artikel 13, lid 2, van Verordening (EU) nr. 576/2013 in de lijst is opgenomen⁵⁷:

Telkens wanneer een gezelschapsdier de EU-27-lidstaten wordt binnengebracht, zal een door een officiële dierenarts afgegeven diergezondheidscertificaat vereist zijn. Dat certificaat blijft slechts vier maanden⁵⁸ geldig voor verkeer binnen de EU-27 en moet bevestigen dat de rabiësvaccinatie⁵⁹ nog geldig is.⁶⁰

Alvorens naar Finland, Ierland of Malta te reizen moeten honden die als gezelschapsdier worden gehouden, worden behandeld tegen *Echinococcus multilocularis* en moet die behandeling door de behandelend dierenarts in het huisdierenpaspoort worden geregistreerd⁶¹.

Vanaf de terugtrekkingsdatum zullen gezelschapsdieren die de EU-27 binnenkomen, moeten worden aangeboden op specifieke punten van binnenkomst⁶² om de nodige controles te ondergaan⁶³.

- 5.1.1.3. Indien het Verenigd Koninkrijk niet in de lijst is opgenomen:

De in punt 5.1.1.2 genoemde voorwaarden zijn eveneens van toepassing. In het in punt 5.1.1.2 bedoelde certificaat moet ook een geldige titreringsstest op rabiëstantilichamen⁶⁴ vermeld zijn. De test moet zijn uitgevoerd in een door de

⁵⁶ Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/772 van de Commissie van 21 november 2017 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 576/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake preventieve gezondheidsmaatregelen voor de bestrijding van infecties met *Echinococcus multilocularis* bij honden (PB L 130 van 28.5.2018, blz. 1).

⁵⁷ Zie deel 2 van bijlage II bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 577/2013.

⁵⁸ Opmerking b) in bijlage IV bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 577/2013.

⁵⁹ Bijlage III bij Verordening (EU) nr. 576/2013.

⁶⁰ Een voormalig EU-huisdierenpaspoort dat vóór de terugtrekkingsdatum is afgegeven aan een eigenaar van een gezelschapsdier die in het Verenigd Koninkrijk woont, geldt als bewijsstuk dat de vaccinatie nog geldig is.

⁶¹ Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/772.

⁶² https://ec.europa.eu/food/animals/pet-movement/eu-legislation/non-commercial-non-eu/tpe_en

⁶³ Artikel 34 van Verordening (EU) nr. 576/2013.

⁶⁴ Bijlage IV bij Verordening (EU) nr. 576/2013.

EU erkend laboratorium of een laboratorium dat is erkend door een lidstaat van de EU-27⁶⁵ op een monster dat ten minste 30 dagen na de vaccinatie en niet minder dan drie maanden vóór de reis is genomen.

5.1.2. *Niet-commercieel verkeer naar de EU-27 van gezelschapsdieren in het gezelschap van een in een EU-27-lidstaat woonachtige eigenaar bij terugkeer vanuit het Verenigd Koninkrijk na een tijdelijk verblijf in het Verenigd Koninkrijk*

Welke voorschriften vanaf de terugtrekkingsdatum zullen gelden voor gezelschapsdieren die reizigers uit het Verenigd Koninkrijk vergezellen, zal ook afhangen van de vraag of het Verenigd Koninkrijk op dat moment is opgenomen in de lijst van derde landen die bepaalde diergezondheids garanties bieden. Reizigers die van het Verenigd Koninkrijk naar de EU willen reizen, wordt aangeraden tijdig vóór hun vertrek na te gaan of het Verenigd Koninkrijk in die lijst is opgenomen om te bepalen welke regels van toepassing zijn. De door de EU vastgestelde lijsten zijn beschikbaar op: https://ec.europa.eu/food/animals/pet-movement/eu-legislation/non-commercial-non-eu/listing_en

5.1.2.1. Indien het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig artikel 13, lid 1, van Verordening (EU) nr. 576/2013 in de lijst is opgenomen⁶⁶:

Gezelschapsdieren die meereizen naar de EU-27 moeten over een naar behoren ingevuld EU-huisdierenpaspoort beschikken. Dit paspoort moet bevestigen dat de rabiësvaccinatie nog geldig is.

Alvorens naar Finland, Ierland of Malta te reizen, moeten honden die als gezelschapsdier worden gehouden, worden behandeld tegen *Echinococcus multilocularis* en moet die behandeling door de behandelend dierenarts in het huisdierenpaspoort worden geregistreerd⁶⁷.

5.1.2.2. Indien het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig artikel 13, lid 2, van Verordening (EU) nr. 576/2013 in de lijst is opgenomen⁶⁸:

De in punt 5.1.2.1 genoemde voorwaarden zijn eveneens van toepassing.

⁶⁵ https://ec.europa.eu/food/animals/pet-movement/approved-labs_en

⁶⁶ Zie deel 1 van bijlage II bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 577/2013.

⁶⁷ Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/772.

⁶⁸ Zie deel 2 van bijlage II bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 577/2013.

Vanaf de terugtrekkingsdatum zullen gezelschapsdieren die de EU-27 binnenkomen bovendien moeten worden aangeboden op specifieke punten van binnenkomst⁶⁹ om de nodige controles te ondergaan⁷⁰.

5.1.2.3. Indien het Verenigd Koninkrijk niet in de lijst is opgenomen:

De in punt 5.1.2.1 genoemde voorwaarden zijn eveneens van toepassing.

Bovendien moeten de gezelschapsdieren overeenkomstig bijlage IV bij Verordening (EU) nr. 576/2013 beschikken over een geldige titreringsstest op rabiësantilichamen. Die test moet zijn uitgevoerd in een erkend laboratorium⁷¹:

- hetzij vóór de reis naar het Verenigd Koninkrijk op een monster dat ten minste 30 dagen na de vaccinatie is genomen, en moet worden vermeld in het huisdierenpaspoort;

- hetzij in het Verenigd Koninkrijk op een monster dat ten minste 30 dagen na de vaccinatie en niet eerder dan drie maanden vóór terugkeer naar de lidstaten van de EU-27 is genomen, en moet worden vermeld in het diergezondheidscertificaat dat in het Verenigd Koninkrijk is afgegeven door een officiële dierenarts op basis van de ondersteunende laboratoriumdocumenten.

Vanaf de terugtrekkingsdatum zullen gezelschapsdieren die de EU-27 binnenkomen, moeten worden aangeboden op specifieke punten van binnenkomst⁷² om de nodige controles te ondergaan⁷³.

⁶⁹ https://ec.europa.eu/food/animals/pet-movement/eu-legislation/non-commercial-non-eu/tpe_en

⁷⁰ Artikel 34 van Verordening (EU) nr. 576/2013.

⁷¹ Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/772.

⁷² https://ec.europa.eu/food/animals/pet-movement/eu-legislation/non-commercial-non-eu/tpe_en

⁷³ Artikel 34 van Verordening (EU) nr. 576/2013.

5.2. Planten en plantaardige producten⁷⁴

Vanwege de fytosanitaire risico's voorziet het Unierecht⁷⁵ in een verbod om bepaalde planten, plantaardige producten en andere materialen de EU binnen te brengen. Voorbeelden hiervan zijn: druiven- en citrusplanten voor opplant, pootaardappelen of grond. Deze verbodsbepalingen gelden eveneens voor reizigers die planten, plantaardige producten en andere materialen meenemen^{76, 77}.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum gelden die bepalingen ook ten aanzien van het Verenigd Koninkrijk⁷⁸.

Betrokken reizigers wordt geadviseerd voor het vertrek informatie in te winnen over de exacte reikwijdte van die verbodsbepalingen.

⁷⁴ Voor meer informatie, zie https://ec.europa.eu/food/animals/animalproducts/personal_imports_en.

⁷⁵ Artikel 4 in samenhang met bijlage III, deel A, bij Richtlijn 2000/29/EG van de Raad van 8 mei 2000 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen (PB L 169 van 10.7.2000, blz. 1).

⁷⁶ In het Unierecht zijn ook regels opgenomen voor het binnenbrengen van bepaalde planten, plantaardige producten of andere materialen in de EU. Die eisen gelden evenwel niet voor kleine hoeveelheden, zie artikel 5, lid 4, van Richtlijn 2000/29/EG.

⁷⁷ Vanaf 14 december 2019 worden nieuwe EU-regels van toepassing. Volgens die regels gelden de verbodsbepalingen of voorschriften voor de invoer van planten en andere producten uit derde landen ook voor planten en andere producten die reizigers meenemen. Kleine hoeveelheden van bepaalde planten en andere producten mogen zonder fytosanitair certificaat worden binnengebracht, voor zover zij in de toekomst worden gereguleerd door een uitvoeringshandeling van de Commissie overeenkomstig artikel 75 van Verordening (EU) 2016/2031 van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen plaagorganismen bij planten (PB L 317 van 23.11.2016, blz. 4).

⁷⁸ Deze regels zijn, met ingang van de terugtrekkingsdatum, ook van toepassing op persoonlijke zendingen van reizigers uit de Kanaaleilanden en het eiland Man (Verordening (EEG) nr. 706/73 van de Raad van 12 maart 1973 betreffende de communautaire regeling voor de Kanaaleilanden en het eiland Man inzake het handelsverkeer in landbouwproducten, PB L 68 van 15.3.1973, blz. 1).

5.3. Persoonlijke zendingen van producten van dierlijke oorsprong⁷⁹

Het Unierecht⁸⁰ verbiedt reizigers bepaalde producten van dierlijke oorsprong als deel van hun bagage⁸¹ de EU binnen te brengen. Het gaat bijvoorbeeld om vlees en melk en daarvan afgeleide producten zoals ham en kaas. Er worden uitzonderingen gemaakt voor bepaalde hoeveelheden van bijvoorbeeld poedermelk voor zuigelingen, kindervoeding en om medische redenen noodzakelijke speciale voedingsmiddelen of bereidingen voor gezelschapsdieren.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum gelden die bepalingen ook ten aanzien van het Verenigd Koninkrijk⁸².

De Commissie heeft een informatieblad (bijlage) goedgekeurd⁸³, waarin de uitvoeringsbepalingen en uitzonderingen, bijvoorbeeld voor medische of voedingsdoeleinden, nader worden toegelicht.

5.4. Contant geld⁸⁴

Op grond van het Unierecht moet elke persoon die de EU binnenkomt of verlaat in het bezit van 10 000 EUR of meer in contanten (of het equivalent daarvan in andere valuta) of verhandelbare instrumenten aan toonder (gemakkelijk om te zetten activa zoals door derden uitgegeven cheques) aangifte doen bij de douaneautoriteiten van de lidstaat waar hij of zij de EU binnenkomt of verlaat⁸⁵.

⁷⁹ Voor meer informatie, zie https://ec.europa.eu/food/animals/animalproducts/personal_imports_en.

⁸⁰ Verordening (EG) nr. 206/2009 van de Commissie van 5 maart 2009 betreffende het binnenbrengen in de Gemeenschap van persoonlijke zendingen producten van dierlijke oorsprong (PB L 77 van 24.3.2009, blz. 1).

⁸¹ **De invoer in de EU van keukenafval en etensresten afkomstig van internationaal opererende vervoermiddelen is op grond van het Unierecht verboden** (artikel 8, onder f), en artikel 41, lid 2, onder c), van Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten), PB L 300 van 14.11.2009, blz. 1). Dergelijk keukenafval moet worden verwijderd overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EG) nr. 1069/2009 (bv. door rechtstreekse verbranding) of aan boord van het vervoermiddel blijven en naar het land van herkomst worden teruggezonden.

⁸² Deze regels zijn, met ingang van de terugtrekkingsdatum, ook van toepassing op persoonlijke zendingen van reizigers uit de **Kanaaleilanden** en het **eiland Man** (Verordening (EEG) nr. 706/73, van de Raad van 12 maart 1973 betreffende de communautaire regeling voor de Kanaaleilanden en het eiland Man inzake het handelsverkeer in landbouwproducten, PB L 68 van 15.3.1973, blz. 1).

⁸³ Bijlage IV bij Verordening (EG) nr. 206/2009.

⁸⁴ Voor meer informatie, zie https://ec.europa.eu/taxation_customs/individuals/cash-controls_en.

⁸⁵ Artikel 3, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1889/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 betreffende de controle van liquide middelen die de Gemeenschap binnenkomen of verlaten (PB L 309 van 25.11.2005, blz. 9).

Vanaf de terugtrekkingsdatum gelden die verplichtingen ook ten aanzien van het Verenigd Koninkrijk.

Krachtens Verordening (EG) nr. 1889/2005 zijn douaneautoriteiten bevoegd controles uit te voeren op personen, hun bagage en hun vervoermiddelen en liquide middelen die niet zijn aangegeven in bewaring nemen.

Reizigers moeten zich ervan bewust zijn dat alle EU-lidstaten sancties opleggen bij inbreuken op de in Verordening (EG) nr. 1889/2005 vastgestelde aangifteplicht.

5.5. Cultuurgoederen⁸⁶

Volgens het Unierecht⁸⁷ is voor de uitvoer van bepaalde cultuurgoederen (zoals meubelen van meer dan 50 jaar oud of boeken die meer dan 100 jaar oud zijn en meer dan 50 000 EUR waard zijn, gedrukte geografische kaarten die meer dan 200 jaar oud zijn en meer dan 15 000 EUR waard zijn⁸⁸) een uitvoervergunning vereist. Deze verplichting geldt ook voor individuele reizigers.

Vanaf de terugtrekkingsdatum gelden die verplichtingen ook ten aanzien van het Verenigd Koninkrijk.

De betrokken reizigers wordt aangeraden na te gaan of voor in hun bagage vervoerde goederen een uitvoervergunning vereist is.

5.6. Specimens van bedreigde soorten⁸⁹

In het Unierecht⁹⁰ geldt als algemene regel dat *personen die vanuit derde landen naar de EU reizen* in de EU geen specimens van bedreigde soorten (dieren of planten)⁹¹ mogen binnenbrengen tenzij de CITES-autoriteit van de lidstaat van bestemming daartoe vooraf toestemming heeft verleend. Personen die *vanuit de EU naar een derde land reizen*, mogen dergelijke specimens alleen (weder-)uitvoeren als zij vooraf de toestemming hebben gekregen van de CITES-autoriteit van de lidstaat waar de specimens zich bevinden. Welke documenten daarvoor vereist zijn, hangt af van de status van de soort in kwestie (d.w.z. hoe strikt die beschermd is, wat varieert tussen de

⁸⁶ Voor meer informatie, zie https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-controls/cultural-goods_en.

⁸⁷ Artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 116/2009 van de Raad van 18 december 2008 betreffende de uitvoer van cultuurgoederen (PB L 39 van 10.2.2009, blz. 1).

⁸⁸ Zie bijlage I bij Verordening (EG) nr. 116/2009.

⁸⁹ Voor meer informatie, zie http://ec.europa.eu/environment/cites/index_en.htm.

⁹⁰ Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad van 9 december 1996 inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer (PB L 61 van 3.3.1997, blz. 1).

⁹¹ De lijst van bedreigde soorten is opgenomen in de bijlagen bij Verordening (EG) nr. 338/97.

verschillende bijlagen bij de verordening) en van de aard en de richting van het verkeer (invoer, uitvoer of wederuitvoer).

Het Unierecht voorziet evenwel in uitzonderingen op de vergunningsverplichting:

- „Persoonlijke bezittingen en huisraad”: Voor de invoer of (weder)uitvoer van „persoonlijke bezittingen en huisraad” is *geen voorafgaande toestemming*⁹² vereist.⁹³ Dode speciemens en delen of producten verkregen van dieren of planten worden slechts als „persoonlijke bezittingen en huisraad” beschouwd als bepaalde voorwaarden met betrekking tot de toestand en omstandigheden van het grensoverschrijdend verkeer vervuld zijn. Levende dieren of planten vallen niet onder die categorie. Jachttrofeeën vallen over het algemeen ook onder deze minder strenge regels, maar voor jachttrofeeën van bepaalde strikt beschermde soorten gelden specifieke regels⁹⁴.
- Gezelschapsdieren: Mensen die naar en vanuit de EU reizen met hun gezelschapsdieren, die op de lijst in de bijlagen bij Verordening (EG) nr. 338/97 staan (zoals de meeste papegaaien⁹⁵, bepaalde schildpadden en koralen), kunnen een *certificaat van persoonlijke eigendom*⁹⁶ aanvragen. Personen die willen vermijden dat zij voor elke grensoverschrijding vooraf een toestemming moeten vragen, kunnen een dergelijk certificaat aanvragen voor rechtmatig verworven levende dieren die voor persoonlijke, niet-commerciële doeleinden worden gehouden. Voor reizen van en naar de EU wordt het certificaat afgegeven door de CITES-autoriteit van de lidstaat waaruit het dier afkomstig is of, indien het afkomstig is uit een derde land, de CITES-autoriteit van de lidstaat waarin het voor het eerst is ingevoerd.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum is een vergunning ook vereist voor verkeer van dergelijke speciemens tussen het Verenigd Koninkrijk en de EU.

⁹² Artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 338/97.

⁹³ De artikelen 57, 58 en 58 bis van Verordening (EG) nr. 865/2006 van de Commissie van 4 mei 2006 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer (PB L 166 van 19.6.2006, blz. 1).

⁹⁴ Een overzicht van de bepalingen die van toepassing zijn op persoonlijke bezittingen en huisraad staat op blz. 78-79 van de *Reference Guide – European Wildlife Trade Regulations* op: http://ec.europa.eu/environment/cites/legis_refguide_en.htm.

⁹⁵ Deze verplichting staat los van de veterinaire voorschriften (zie punt 5.1 hierboven).

⁹⁶ Hoofdstuk VIII van Verordening (EG) nr. 865/2006.

Voor meer informatie, zie de “*Kennisgeving aan belanghebbenden – Terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk en de EU-regels op het gebied van de handel in in het wild levende dieren en planten*”.⁹⁷

Betrokken reizigers wordt aangeraden contact op te nemen met de CITES-autoriteiten⁹⁸ van de lidstaat van bestemming (voor invoer) of waar het specimen zich bevindt (voor (weder)uitvoer) om vooraf de nodige vergunningen of certificaten aan te vragen.

5.7. Invasieve uitheemse soorten⁹⁹

Het Unierecht¹⁰⁰ bepaalt dat personen die naar de EU reizen voor het binnenbrengen van specimen van een voor de Unie zorgwekkende invasieve uitheemse soort¹⁰¹ vooraf een vergunning moeten aanvragen bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van bestemming en, indien van toepassing, van doorvoer. Het verbod geldt voor levende specimen en voor delen, gameten, zaadcellen, eicellen of propagulen van die soorten alsook alle kruisingen, variëteiten of rassen daarvan die kunnen overleven en zich vervolgens kunnen voortplanten.

De lijst van voor de Unie zorgwekkende invasieve uitheemse soorten is geldig op het hele grondgebied van de EU, met uitzondering van de ultraperifere regio's, die lijsten moeten opstellen die aangepast zijn aan hun specifieke omstandigheden. Aanvullend op de lijst van voor de Unie zorgwekkende invasieve uitheemse soorten kan elke lidstaat een eigen nationale lijst van invasieve uitheemse soorten vaststellen waarvoor specifieke nationale regels gelden.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum worden de hierboven vermelde regels van toepassing op verkeer van dergelijke specimen tussen het Verenigd Koninkrijk en de EU.

Betrokken reizigers wordt aangeraden over die lijsten informatie in te winnen bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaten van bestemming of doorvoer.

⁹⁷ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/trade_in_protected_species_en.pdf

⁹⁸ De lijst van CITES-autoriteiten van de EU-lidstaten wordt bijgehouden en, in geval van wijzigingen, geactualiseerd door de Europese Commissie en is te vinden op: http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/list_authorities.pdf.

⁹⁹ Voor meer informatie, zie http://ec.europa.eu/environment/nature/invasivealien/index_en.htm.

¹⁰⁰ Verordening (EU) nr. 1143/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2014 betreffende invasieve uitheemse soorten (PB L 317 van 4.11.2014, blz. 35).

¹⁰¹ De lijst van voor de Unie zorgwekkende invasieve uitheemse soorten is opgenomen in de bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2016/1141 van de Commissie van 13 juli 2016 tot vaststelling van een lijst van voor de Unie zorgwekkende invasieve uitheemse soorten krachtens Verordening (EU) nr. 1143/2014 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 189 van 14.7.2016, blz. 4). Zie ook: http://ec.europa.eu/environment/nature/invasivealien/list/index_en.htm.

5.8. Vuurwapens¹⁰²

Het Unierecht¹⁰³ bevat een specifieke regeling voor het verkeer van vuurwapens tussen lidstaten, waaronder vuurwapens die reizigers bij zich hebben. Die regels voorzien onder meer in de afgifte van een „Europese vuurwapenpas”. Die wordt op verzoek door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten afgegeven aan een persoon die rechtmatig houder en gebruiker van een vuurwapen wordt¹⁰⁴.

Personen die met vuurwapens van een EU-lidstaat naar of door een andere EU-lidstaat willen reizen, moeten vooraf een vergunning verkrijgen van alle betrokken lidstaten, die worden vermeld op de Europese vuurwapenpas die de reiziger op elk ogenblik tijdens de reis moet kunnen overleggen. Er bestaan echter uitzonderingen op deze voorafgaande vergunningsplicht. Dit is het geval voor jagers en personen die historische gebeurtenissen naspelen. Zij mogen met specifieke categorieën vuurwapens reizen, mits zij in het bezit zijn van een Europese vuurwapenpas waarin dit vuurwapen of deze vuurwapens zijn vermeld en als zij de reden van hun reis kunnen aantonen (zoals een uitnodiging voor een evenement in de lidstaat van bestemming).

Met ingang van de terugtrekkingsdatum zijn die regels niet langer van toepassing op vuurwapens die worden overgebracht vanuit het Verenigd Koninkrijk naar de EU en omgekeerd. Vanaf dan gelden de voorschriften voor de in- en uitvoer van vuurwapens naar/uit de Unie¹⁰⁵. Die regels voorzien in het volgende¹⁰⁶:

- Wanneer vuurwapens tijdelijk de EU worden binnengebracht vanuit het Verenigd Koninkrijk, zullen de nationale regels voor de aangifte en vergunning van vuurwapens van toepassing zijn¹⁰⁷.
- Voor tijdelijke uitvoer van bepaalde vuurwapens vanuit de EU naar het Verenigd Koninkrijk door jagers of sportschutters als onderdeel van hun begeleide persoonlijke bezittingen (of voor wederuitvoer na een tijdelijke vergunning voor jacht- of schietsportactiviteiten), is geen uitvoervergunning vereist op voorwaarde dat zij aan de bevoegde

¹⁰² Voor meer informatie, zie http://ec.europa.eu/growth/sectors/defence/defence-firearms-directives_en en https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/organized-crime-and-human-trafficking/trafficking-in-firearms_en.

¹⁰³ Richtlijn 91/477/EEG van de Raad van 18 juni 1991 inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens (PB L 256 van 13.9.1991, blz. 51).

¹⁰⁴ De Europese vuurwapenpas is geldig voor een periode van maximaal vijf jaar, die kan worden verlengd. Het is een persoonlijk document waarin de vuurwapens die de houder van de pas voorhanden heeft en gebruikt, zijn vermeld.

¹⁰⁵ Voor de relevante EU-douanewetgeving, zie de punten 3 en 4 van deze kennisgeving.

¹⁰⁶ Vanaf de terugtrekkingsdatum zal het Verenigd Koninkrijk nationale regels toepassen voor de in- en uitvoer in/uit het Verenigd Koninkrijk.

¹⁰⁷ De regels voor het in de handel brengen van in de EU ingevoerde vuurwapens worden in deze kennisgeving niet behandeld; zie artikel 4 van Richtlijn 91/477/EEG.

instanties de redenen van de reis kunnen aantonen¹⁰⁸. Tijdens hun reis van de Europese Unie naar het Verenigd Koninkrijk via een andere lidstaat dan hun lidstaat van verblijf, moeten jagers en sportschutters een Europese vuurwapenpas aan de bevoegde instanties kunnen overleggen. In geval van luchtvervoer, wordt de Europese vuurwapenpas voorgelegd aan de bevoegde instanties op de plaats waar de desbetreffende artikelen worden overgedragen aan de luchtvaartmaatschappij voor vervoer uit het douanegebied van de Unie. Wanneer zij van de EU via hun lidstaat van verblijf naar het Verenigd Koninkrijk reizen, kunnen jagers en sportschutters in plaats van een Europese vuurwapenpas een ander document voorleggen dat door de bevoegde instanties van die lidstaat voor dit doel als geldig wordt erkend¹⁰⁹.

De betrokken reizigers wordt aangeraden bij de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk of de betrokken EU-lidstaat te informeren naar de precieze voorwaarden voor de invoer, uitvoer of doorvoer van vuurwapens.

6. GEBRUIK VAN MOTORVOERTUIGEN

6.1. Rijbewijzen¹¹⁰

Volgens het Unierecht¹¹¹ worden de door de lidstaten afgegeven rijbewijzen onderling erkend¹¹². Met ingang van de terugtrekkingsdatum wordt die verplichte wederzijdse erkenning niet langer geregeld door het Unierecht. In de plaats daarvan geldt een internationale overeenkomst: het Verdrag van Wenen inzake het wegverkeer¹¹³. Het Verenigd Koninkrijk en alle lidstaten (behalve Ierland, Cyprus, Malta en Spanje) zijn partij bij dit verdrag, dat voorziet in de erkenning van nationale rijbewijzen en internationale

¹⁰⁸ Artikel 9, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 258/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2012 tot uitvoering van artikel 10 van het Protocol van de Verenigde Naties tegen de illegale vervaardiging van en handel in vuurwapens, hun onderdelen, componenten en munitie, tot aanvulling van het Verdrag van de Verenigde Naties ter bestrijding van grensoverschrijdende georganiseerde misdaad (VN-protocol inzake vuurwapens), en tot vaststelling van uitvoervergunningen voor vuurwapens, hun onderdelen, componenten en munitie en maatregelen betreffende de invoer en doorvoer ervan (PB L 94 van 30.3.2012, blz. 1).

¹⁰⁹ Artikel 9, lid 1, onder b), van Verordening (EU) nr. 258/2012.

¹¹⁰ Voor meer informatie, zie https://ec.europa.eu/transport/road_safety/topics/driving-licence/eu-driving-licence_nl.

¹¹¹ Artikel 2 van Richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs (PB L 403 van 30.12.2006, blz. 18).

¹¹² De houder van een geldig rijbewijs dat door een EU-lidstaat is afgegeven, kan dat rijbewijs ook laten inwisselen voor een gelijkwaardig rijbewijs van de lidstaat waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft (artikelen 11 en 12 van Richtlijn 2006/126/EG). Met ingang van de terugtrekkingsdatum kan een door het Verenigd Koninkrijk afgegeven rijbewijs niet langer op basis van het Unierecht door een EU-27-lidstaat worden ingewisseld. Een rijbewijs dat vóór de terugtrekkingsdatum door een lidstaat van de EU-27 is afgegeven ter vervanging van een rijbewijs dat door het Verenigd Koninkrijk is afgegeven, blijft geldig.

¹¹³ Artikel 41, lid 2, van het Verdrag van Wenen inzake het wegverkeer van 8 november 1968.

rijbewijzen die door de verdragsluitende staten overeenkomstig dat verdrag zijn afgegeven.

De vier EU-lidstaten (Ierland, Cyprus, Malta en Spanje) die geen partij zijn bij het Verdrag van Wenen inzake het wegverkeer zijn partij bij een eerdere internationale overeenkomst¹¹⁴, waar ook het Verenigd Koninkrijk partij bij is. Die overeenkomst voorziet in de erkenning van nationale rijbewijzen, maar de partijen bij de overeenkomst kunnen verlangen dat houders van een rijbewijs ook in het bezit zijn van een internationaal rijbewijs.

Houders van een rijbewijs uit het Verenigd Koninkrijk die voornemens zijn om in de EU te rijden, wordt daarom aangeraden bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat informatie in te winnen over de regels voor de erkenning van rijbewijzen. Houders van een EU-rijbewijs die voornemens zijn om in het Verenigd Koninkrijk te rijden, wordt aangeraden bij de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk informatie in te winnen over de regels voor de erkenning van hun rijbewijs.

6.2. Onderscheidingsteken van de staat van inschrijving

Het Unierecht stelt het gebruik van een onderscheidingsteken van de staat van inschrijving aan de achterzijde van het voertuig niet verplicht. Wanneer een lidstaat echter verlangt dat in een andere lidstaat ingeschreven voertuigen op zijn grondgebied een onderscheidingsteken dragen, moet hij volgens het Unierecht¹¹⁵ het onderscheidingsteken op de linkerzijde van de kentekenplaat erkennen, als dat voldoet aan de EU-voorschriften.

Volgens het internationale recht moet het onderscheidingsteken van de staat van inschrijving zijn aangebracht aan de achterzijde van het voertuig. In het geval van lidstaten die partij zijn bij het Verdrag van Wenen inzake het wegverkeer (zie hierboven) mag het onderscheidingsteken zijn opgenomen in de kentekenplaat¹¹⁶.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum geldt het volgende:

- bij motorvoertuigen die zijn ingeschreven in het Verenigd Koninkrijk of in een EU-27-lidstaat die partij is bij het Verdrag van Wenen en waarvan de kentekenplaat die staat niet vermeldt, moet het onderscheidingsteken van de staat van inschrijving afzonderlijk aan de achterzijde van dat motorvoertuig zijn aangebracht wanneer met dat voertuig in respectievelijk de EU-27 of het Verenigd Koninkrijk wordt gereden;
- bij motorvoertuigen die zijn ingeschreven in een EU-27-lidstaat die geen partij is bij het Verdrag van Wenen, moet het onderscheidingsteken van

¹¹⁴ Verdrag nopens het wegverkeer, Genève, 1949.

¹¹⁵ Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2411/98 van de Raad van 3 november 1998 inzake de erkenning van het onderscheidingsteken van de lidstaat van inschrijving van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan in het verkeer binnen de Gemeenschap (PB L 299 van 10.11.1998, blz. 1).

¹¹⁶ Artikel 37, lid 1, onder b), van het Verdrag van Wenen inzake het wegverkeer.

die lidstaat van inschrijving afzonderlijk zijn aangebracht aan de achterzijde van het motorvoertuig wanneer met dat voertuig in het Verenigd Koninkrijk wordt gereden;

- bij motorvoertuigen die zijn ingeschreven in het Verenigd Koninkrijk waarmee wordt gereden in een EU-27-lidstaat die geen partij is bij het Verdrag van Wenen, moet het onderscheidingsteken van de lidstaat van inschrijving afzonderlijk zijn aangebracht aan de achterzijde van het motorvoertuig.

6.3. Verzekering wettelijke aansprakelijkheid jegens derden¹¹⁷

Het Unierecht¹¹⁸ verbiedt het gebruik van onverzekerde voertuigen op het grondgebied van de EU-lidstaten en zorgt ervoor dat de verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid die aan het gebruik van voertuigen is gekoppeld het gehele grondgebied van de EU bestrijkt¹¹⁹. Een voertuig dat gewoonlijk in een derde land is gestald, moet over een geldige groene kaart of een document van grensverzekering¹²⁰ beschikken. De naleving van deze eis kan worden gecontroleerd bij binnenkomst in de EU.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum geldt voor voertuigen die worden gebruikt in de EU maar in het Verenigd Koninkrijk zijn ingeschreven alleen het groenekaartsysteem¹²¹. Op basis van het groenekaartsysteem mag in een land gebruik worden gemaakt van een voertuig dat in een andere land verzekerd is op voorwaarde dat beide landen lid zijn van het groenekaartsysteem. Alle EU-27-lidstaten en het Verenigd Koninkrijk zijn aangesloten bij het groenekaartsysteem.

Er moet echter rekening worden gehouden met het volgende:

- Autoverzekeraars in landen die lid zijn van het groenekaartsysteem zijn op grond van dat systeem niet verplicht het hele grondgebied van de lidstaten die bij het groenekaartsysteem zijn aangesloten te dekken (zij mogen voor die dekking een extra premie vragen).

Reizigers die vanuit het Verenigd Koninkrijk naar de EU reizen met een in het Verenigd Koninkrijk geregistreerd voertuig wordt aangeraden voor hun reis na te gaan of hun autoverzekering ook de

¹¹⁷ Voor meer informatie, zie https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/insurance-and-pensions/motor-insurance_en.

¹¹⁸ Artikel 7 van Richtlijn 2009/103/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid (PB L 263 van 7.10.2009, blz. 11).

¹¹⁹ Artikel 14 van Richtlijn 2009/103/EG.

¹²⁰ Artikel 8, lid 1, van Richtlijn 2009/103/EG.

¹²¹ <http://www.cobx.org>

EU dekt. Hetzelfde geldt voor reizigers uit de EU die naar het Verenigd Koninkrijk reizen met een in de EU ingeschreven voertuig.

- Een voertuig dat gewoonlijk in een derde land is gestald, moet bij het binnenkomen van de EU over een geldige groene kaart beschikken, tenzij de Commissie dat derde land bij besluit van die verplichting heeft vrijgesteld¹²².

Reizigers die met een in het Verenigd Koninkrijk geregistreerd voertuig van het Verenigd Koninkrijk naar de EU reizen, wordt aangeraden voor hun reis na te gaan of er in het voertuig een groene kaart aanwezig is, tenzij zij op dat moment zekerheid hebben over een besluit van de Commissie waarbij ook het Verenigd Koninkrijk wordt vrijgesteld van de groenekaartverplichting. Personen die met een in de EU geregistreerd voertuig vanuit de EU naar het Verenigd Koninkrijk reizen, wordt aangeraden ervoor te zorgen dat in het voertuig een groene kaart aanwezig is of contact op te nemen met de autoriteiten in het Verenigd Koninkrijk.

7. MEDISCHE ZORG EN AANVERWANTE ONDERWERPEN – NOODGEVALLEN

7.1. Recht op gezondheidszorg in het kader van het Unierecht inzake de coördinatie van de sociale zekerheid¹²³

Het Unierecht¹²⁴ waarborgt de toegang tot gezondheidszorg tijdens een tijdelijk verblijf in het buitenland op basis van de Europese ziekteverzekeringskaart (EHIC) of, voor geplande behandelingen, op basis van de voorafgaande toestemming van het desbetreffende bevoegde orgaan (het orgaan waarbij de betrokkene verzekerd is).

De kosten van die gezondheidszorg worden vergoed tussen de desbetreffende organen van de betrokken lidstaten.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum gelden die regels niet langer ten aanzien van het Verenigd Koninkrijk¹²⁵. Dit houdt het volgende in:

- Met ingang van de terugtrekkingsdatum zullen onderdanen van de EU-27-lidstaten en hun familieleden in het Verenigd Koninkrijk met hun Europese ziekteverzekeringskaart niet langer toegang hebben tot gezondheidszorg bij onvoorziene voorvallen in het Verenigd

¹²² Artikel 8, lid 2, van Richtlijn 2009/103/EG. Met betrekking tot landen die niet tot de EER behoren, heeft de Commissie dergelijke besluiten genomen voor Andorra, Servië en Zwitserland.

¹²³ Voor meer informatie, zie <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=559&langId=nl>.

¹²⁴ Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB L 166 van 30.4.2004, blz. 1).

¹²⁵ Artikel 35 van het terugtrekkingsakkoord tussen de EU en het Verenigd Koninkrijk zou voorzien in regels om terugbetalingen, terugvorderingen en compensaties te waarborgen voor gebeurtenissen die vóór het einde van de overgangperiode hebben plaatsgevonden.

Koninkrijk. Onderdanen van het Verenigd Koninkrijk zullen vanaf de terugtrekkingsdatum met een EHIC geen toegang meer hebben tot gezondheidszorg in de EU-27.

Personen die in een EU-27-lidstaat verzekerd zijn en van plan zijn naar het Verenigd Koninkrijk te reizen, wordt aangeraden bij de instelling waar zij verzekerd zijn te informeren of de kosten van gezondheidszorg in een derde land worden terugbetaald. Hetzelfde geldt voor personen die verzekerd zijn in het Verenigd Koninkrijk en die naar de EU-27 willen reizen.

Indien terugbetaling van de kosten niet gewaarborgd is, is het raadzaam een particuliere reisverzekering te nemen.

- Met ingang van de terugtrekkingsdatum kunnen EU-27-lidstaten op basis van het Unierecht niet langer vooraf toestemming geven voor behandelingen in het Verenigd Koninkrijk. Het Verenigd Koninkrijk kan op basis van het Unierecht evenmin voorafgaande toestemming geven voor geplande behandelingen in de EU-27.

7.2. Recht op terugbetaling van grensoverschrijdende gezondheidszorg op grond van het Unierecht inzake grensoverschrijdende gezondheidszorg¹²⁶

Naast de coördinatie van de sociale zekerheid als bedoeld in punt 7.1 van deze kennisgeving, voorziet het Unierecht¹²⁷ in de mogelijkheid om gezondheidszorg in een andere lidstaat onder bepaalde omstandigheden te laten vergoeden door de lidstaat van aansluiting. Met ingang van de terugtrekkingsdatum kunnen in een EU-27-lidstaat aangesloten patiënten voor grensoverschrijdende gezondheidszorg in het Verenigd Koninkrijk niet langer een beroep doen op die regeling. Patiënten die in het Verenigd Koninkrijk zijn aangesloten, zullen ook geen beroep meer kunnen doen op de EU-voorschriften inzake terugbetaling. De lidstaat van aansluiting van de EU-27 en het Verenigd Koninkrijk zullen in onderling overleg en op basis van de nationale wetgeving moeten beslissen over de terugbetaling van kosten van grensoverschrijdende gezondheidszorg (zoals voor gezondheidszorg in andere derde landen).

Met ingang van de terugtrekkingsdatum moeten patiënten die in een EU-27-lidstaat van aansluiting terugbetaling willen vragen van een behandeling in het Verenigd Koninkrijk zich tot de overeenkomstig het Unierecht opgerichte nationale contactpunten¹²⁸ wenden. Hetzelfde geldt voor patiënten die met

¹²⁶ Voor meer informatie, zie https://ec.europa.eu/health/cross_border_care/overview_nl.

¹²⁷ Richtlijn 2011/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2011 betreffende de toepassing van de rechten van patiënten bij grensoverschrijdende gezondheidszorg (PB L 88 van 4.4.2011, blz. 45).

¹²⁸ Artikel 6 van Richtlijn 2011/24/EU.

ingang van de terugtrekkingsdatum terugbetaling willen aanvragen in het Verenigd Koninkrijk¹²⁹.

7.3. Erkenning van in een andere lidstaat verstrekte medische recepten¹³⁰

Op grond van het Unierecht¹³¹ moeten lidstaten in een andere lidstaat verstrekte medische recepten voor geneesmiddelen of medische hulpmiddelen erkennen. Een in het Verenigd Koninkrijk verstrekt medisch recept wordt in de EU-27-lidstaten met ingang van de terugtrekkingsdatum niet langer erkend op basis van de Uniewetgeving.

7.4. Europees alarmnummer 112¹³²

Het Unierecht¹³³ verplicht de lidstaten ervoor te zorgen dat alle eindgebruikers van vaste en mobiele telefoons, inclusief gebruikers van openbare betaaltelefoons, gratis het Europese alarmnummer 112 kunnen bellen. Bovendien moet de toegang van personen met een handicap tot noodhulpdiensten gelijkwaardig zijn aan die van andere gebruikers.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum gelden die verplichtingen niet langer ten aanzien van het Verenigd Koninkrijk.

7.5. Parkeerkaarten voor gehandicapten¹³⁴

In het EU-recht¹³⁵ wordt de EU-lidstaten aanbevolen parkeerkaarten voor mensen met een handicap die in overeenstemming zijn met het model voor een gestandaardiseerde EU-parkeerkaart¹³⁶ onderling te erkennen.

¹²⁹ De Uniewetgeving die de EU-lidstaten verplicht nationale contactpunten op te zetten om patiënten te informeren over grensoverschrijdende gezondheidszorg is met ingang van de terugtrekkingsdatum niet meer van toepassing op het Verenigd Koninkrijk.

¹³⁰ Voor meer informatie, zie https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/cross_border_care/docs/impl_directive_prescriptions_2012_nl.pdf.

¹³¹ Artikel 11, lid 1, van Richtlijn 2011/24/EU; Uitvoeringsrichtlijn 2012/52/EU van de Commissie van 20 december 2012 tot vaststelling van maatregelen om de erkenning van in een andere lidstaat verstrekte medische recepten te vergemakkelijken (PB L 356 van 22.12.2012, blz. 68).

¹³² Voor meer informatie, zie <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/112>.

¹³³ Artikel 26 van Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn) (PB L 108 van 24.4.2002, blz. 51).

¹³⁴ Voor meer informatie, zie https://europa.eu/youreurope/citizens/index_nl.htm.

¹³⁵ Aanbeveling 98/376/EG van de Raad van 4 juni 1998 inzake een parkeerkaart voor mensen met een handicap (PB L 167 van 12.6.1998, blz. 25).

¹³⁶ Zie de bijlage bij aanbeveling 98/376/EG. De afgifte en het beheer van EU-parkeerkaarten, alsook de toepasselijke voorwaarden om een parkeerkaart te krijgen, blijven de bevoegdheid van de nationale en lokale autoriteiten.

Op dit moment erkennen de autoriteiten¹³⁷ van het Verenigd Koninkrijk doorgaans de door andere EU-lidstaten afgegeven parkeerkaarten, waardoor houders van een EU-parkeerkaart in het Verenigd Koninkrijk gebruik mogen maken van parkeerplaatsen die gereserveerd zijn voor gehandicapten. Hetzelfde geldt gewoonlijk voor de erkenning van een nationale parkeerkaart uit het Verenigd Koninkrijk (de zogenaamde “blue badge”) in de EU-27-lidstaten¹³⁸.

Het is niet zeker dat overheden in de EU en het Verenigd Koninkrijk elkaars parkeerkaarten voor mensen met een handicap wederzijds zullen blijven erkennen. Dat zal aan het oordeel van die overheden worden overgelaten.

Personen die een parkeerkaart voor mensen met een handicap gebruiken, kunnen vooraf contact opnemen met de bevoegde autoriteiten.

7.6. Consulaire bescherming¹³⁹

Op grond van het Unierecht¹⁴⁰ hebben EU-burgers recht op bescherming van de diplomatieke en consulaire instanties van iedere andere EU-lidstaat indien zij buiten de EU bijstand nodig hebben in een land waar er geen ambassade of consulaat is van de lidstaat waarvan zij onderdaan zijn (waardoor zij niet “vertegenwoordigd” zijn). Niet-vertegenwoordigde EU-burgers hebben recht op consulaire bescherming onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de EU-lidstaat waartoe zij zich wenden.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum kunnen onderdanen van het Verenigd Koninkrijk niet langer een beroep doen op dit recht en kunnen EU-27-burgers voor consulaire bescherming niet langer een beroep doen op de ambassades en consulaten van het Verenigd Koninkrijk.

7.7. Vergoedingsregeling voor personen die lichamelijk letsel lijden door auto-ongevallen in andere lidstaten (“bezoekende slachtoffers”)¹⁴¹

Het Unierecht voorziet in een vergoedingsregeling voor personen die lichamelijk letsel hebben geleden door een ongeval dat veroorzaakt is door het gebruik van een voertuig uit een andere lidstaat („bezoekende

¹³⁷ De handhaving van de nationale voorwaarden gebeurt doorgaans door de politie en lokale autoriteiten.

¹³⁸ Het Verenigd Koninkrijk heeft gekozen voor een nationaal model en in dat model een aantal essentiële elementen van de EU-kaart opgenomen.

¹³⁹ Voor meer informatie, zie https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/eu-citizenship/consular-protection_en.

¹⁴⁰ Artikel 20, lid 2, onder c), en artikel 23 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 46 van het Handvest van de grondrechten van de EU. Het recht op consulaire bescherming is verder gewaarborgd bij Richtlijn (EU) 2015/637 van de Raad van 20 april 2015 betreffende de coördinatie- en samenwerkingsmaatregelen ter vergemakkelijking van de consulaire bescherming van niet-vertegenwoordigde burgers van de Unie in derde landen (PB L 106 van 24.2.2015, blz. 1).

¹⁴¹ Voor meer informatie, zie https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/insurance-and-pensions/motor-insurance_en.

slachtoffers”)¹⁴². Die regeling voorziet in schadeloosstelling van het slachtoffer door het “schadevergoedingsorgaan” van de lidstaat van woonplaats van het slachtoffer als de verzekeraar nalaat binnen een bepaalde termijn te communiceren¹⁴³.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum is die regeling niet langer van toepassing op personen die hun woonplaats in het Verenigd Koninkrijk hebben en tijdens een bezoek aan een lidstaat van de EU-27 letsel oplopen door een auto, en omgekeerd.

8. VERZEKERING, PASSAGIERSRECHTEN

8.1. Reisverzekering in verband met insolventie

Het Unierecht¹⁴⁴ legt een aantal verplichtingen op aan handelaren die pakketreizen organiseren of gekoppelde reisarrangementen faciliteren, onder meer om reizigers te beschermen tegen insolventie.

Organisatoren en handelaren moeten aan die verplichtingen voldoen, zelfs wanneer zij in derde landen¹⁴⁵ gevestigd zijn, zolang zij in een EU-lidstaat dergelijke diensten aanbieden of verkopen of hun activiteiten op een EU-lidstaat richten (o.a. door het gebruik van een andere taal of munteenheid dan de taal of munt van hun lidstaat van vestiging).

Wanneer reizigers via een in de EU gevestigde doorverkoper een pakketreis kopen bij een in een derde land gevestigde organisator, wordt de naleving van de verplichtingen met betrekking tot de uitvoering van het pakket, de zekerheden voor de terugbetaling van de door en namens reizigers betaalde bedragen en de repatriëring van de reizigers gewaarborgd door de doorverkoper, tenzij de doorverkoper bewijst dat de organisator aan die verplichtingen voldoet¹⁴⁶.

Vanaf de terugtrekkingsdatum is de verplichting uit het Unierecht om reizigers te beschermen tegen insolventie van een reisorganisator niet meer van toepassing op in het Verenigd Koninkrijk gevestigde organisatoren

¹⁴² Hoofdstuk 7 van Richtlijn 2009/103/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid (PB L 263 van 7.10.2009, blz. 11).

¹⁴³ Vervolgens kan het schadevergoedingsorgaan de kosten verhalen op het schadevergoedingsorgaan van de lidstaat waar de verzekeringsonderneming is gevestigd die de polis heeft afgesloten (artikel 24, lid 2, van Richtlijn 2009/103/EG).

¹⁴⁴ Artikel 17 van Richtlijn (EU) 2015/2302 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende pakketreizen en gekoppelde reisarrangementen (PB L 326 van 11.12.2015, blz. 1).

¹⁴⁵ Zie artikel 17, lid 1, tweede alinea, van Richtlijn (EU) 2015/2302, alsmede de Verordeningen (EG) nr. 593/2008 en (EU) 1215/2012, in samenhang met overweging 50 van Richtlijn (EU) 2015/2302.

¹⁴⁶ Zie artikel 20 van Richtlijn (EU) 2015/2302.

wanneer zij hun verkoopactiviteiten niet rechtstreeks op de EU richten en de pakketreis niet via een doorverkoper in de EU is gekocht.

In die gevallen wordt de reizigers aangeraden te zorgen voor bescherming tegen eventuele insolventie van de organisator.

8.2. EU-passagiersrechten¹⁴⁷

Het Unierecht verleent passagiers diverse rechten. Dat geldt niet alleen voor vliegtuigpassagiers maar ook voor wie per schip, bus, touringcar of trein reist. Het gaat om rechten op het gebied van informatie, terugbetaling en vervoer langs een andere route, compensatie, bijstand en zorg, recht op schadevergoeding en bijzondere rechten voor personen met een handicap en met beperkte mobiliteit.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum bestaat de kans dat de EU-passagiersrechten niet meer gelden voor reizen tussen de EU en het Verenigd Koninkrijk of dat zij worden beperkt.

8.2.1. *Rechten van vliegtuigpassagiers*

Met ingang van de terugtrekkingsdatum zullen de rechten van luchtreizigers op grond van de EU-wetgeving¹⁴⁸ niet langer van toepassing zijn op vluchten met een niet-EU-luchtvaartmaatschappij vanaf een luchthaven in het Verenigd Koninkrijk naar een luchthaven in de EU. De door het Unierecht gewaarborgde rechten van luchtreizigers blijven evenwel van toepassing op:

i) vluchten vanuit het Verenigd Koninkrijk naar een luchthaven op het grondgebied van een EU-27-lidstaat die door een communautaire luchtvaartmaatschappij worden geëxploiteerd; en op

ii) alle vluchten vanuit de EU-27 naar een luchthaven in het Verenigd Koninkrijk.

Reizigers moeten er daarom rekening mee houden dat, afhankelijk van de maatschappij waarvoor zij kiezen, bepaalde passagiersrechten niet langer van toepassing zijn op inkomende vluchten naar de EU.

De specifieke EU-rechten voor personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit¹⁴⁹ die per luchtvervoer reizen, zijn

¹⁴⁷ Voor meer informatie, zie https://europa.eu/youreurope/citizens/travel/passenger-rights/index_nl.htm.

¹⁴⁸ Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten (PB L 46 van 17.2.2004, blz. 1).

¹⁴⁹ Verordening (EG) nr. 1107/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 inzake de rechten van gehandicapten en personen met beperkte mobiliteit die per luchtvervoer reizen (PB L 204 van 26.7.2006, blz. 1).

vanaf de terugtrekkingsdatum niet langer van toepassing op luchtdiensten:

- i) die vertrekken vanaf een luchthaven in het Verenigd Koninkrijk,
- ii) met een overstap op een luchthaven in het Verenigd Koninkrijk, of
- iii) die aankomen op een luchthaven in het Verenigd Koninkrijk.

Bepaalde rechten, zoals het recht op bijstand van de luchtvaartmaatschappij, blijven echter van toepassing op passagiers die vanaf een luchthaven in het Verenigd Koninkrijk vertrekken naar een luchthaven in de EU-27 met een vlucht die door een communautaire luchtvaartmaatschappij wordt uitgevoerd.

8.2.2. *Rechten van scheepspassagiers*

De rechten van scheepspassagiers op grond van de EU-wetgeving¹⁵⁰ blijven van toepassing als:

- i) de haven van inscheping in de EU-27 ligt; of
- ii) de haven van inscheping in het Verenigd Koninkrijk ligt en de haven van ontscheping in de EU-27 ligt en de dienst wordt geëxploiteerd door een vervoerder die op het grondgebied van een lidstaat is gevestigd of die passagiersvervoer vanuit of naar een lidstaat verricht („Unievervoerder”).

Reizigers moeten er rekening mee houden dat, afhankelijk van de maatschappij waarvoor zij kiezen, bepaalde passagiersrechten misschien niet langer van toepassing zijn op scheepsreizen naar de EU.

Voor cruisepassagiers blijven de huidige passagiersrechten van toepassing als de haven van inscheping in een lidstaat is gelegen.

8.2.3. *Rechten van autobus- en touringcarpassagiers*

De rechten van autobus- en touringcarpassagiers op grond van de EU-wetgeving¹⁵¹ blijven van toepassing op passagiers die gebruikmaken van geregelde vervoersdiensten¹⁵² waarvan de instapplaats of uitstapplaats zich op het grondgebied van een lidstaat bevindt en waarvan de dienst een geplande reisafstand van 250 km of

¹⁵⁰ Verordening (EU) nr. 1177/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 betreffende de rechten van passagiers die over zee of binnenwateren reizen en houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004 (PB L 334 van 17.12.2010, blz. 1).

¹⁵¹ Verordening (EU) nr. 181/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 betreffende de rechten van autobus- en touringcarpassagiers en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004 (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 1).

¹⁵² Op ongeregeld vervoer zijn niet alle rechten van toepassing.

meer aflegt. Voor passagiers die een geplande route van minder dan 250 km afleggen, geldt een beperkte reeks voorschriften. In sommige lidstaten zijn vervoersdiensten vrijgesteld van de toepassing van de passagiersrechtenverordening als een aanzienlijk deel van een geregelde dienst (met inbegrip van minstens één geplande stop) buiten het grondgebied van de EU¹⁵³ wordt uitgevoerd.

De door het Unierecht gewaarborgde rechten van autobus- en touringcarpassagiers blijven – behoudens die vrijstellingen – van toepassing op:

- i) passagiers die vanuit het Verenigd Koninkrijk vertrekken naar een bestemming in een EU-27-lidstaat; en
- ii) passagiers die vanuit de EU-27 vertrekken naar een bestemming in het Verenigd Koninkrijk.

8.2.4. *Rechten van treinreizigers*

De rechten van treinreizigers op grond van de EU-wetgeving¹⁵⁴ zijn van toepassing op alle treinreizen en -diensten die:

- i) plaatsvinden op het grondgebied van de EU; en
- ii) worden uitgevoerd door een spoorwegonderneming met een vergunning overeenkomstig de EU-regelgeving.

Vanaf de terugtrekkingsdatum zijn de EU-rechten van treinreizigers niet langer van toepassing op het deel van de treinreis tussen het Verenigd Koninkrijk en een EU-lidstaat dat in het Verenigd Koninkrijk plaatsvindt.

9. ANDERE ASPECTEN

9.1. **Betalingen met debet- en kredietkaarten**¹⁵⁵

Hoewel handelaren vrij zijn betalingstransacties met debet- of kredietkaarten al dan niet te aanvaarden, zijn in het Unierecht¹⁵⁶ maximumpercentages

¹⁵³ Voor meer informatie, zie <https://ec.europa.eu/transport/sites/transport/files/themes/passengers/road/doc/exemptions-from-bus-coach-passengers-rights-and-obligations.pdf>.

¹⁵⁴ Verordening (EG) nr. 1371/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 betreffende de rechten en verplichtingen van reizigers in het treinverkeer (PB L 315 van 3.12.2007, blz. 14).

¹⁵⁵ Voor meer informatie, zie https://europa.eu/youreurope/citizens/consumers/financial-products-and-services/payments-transfers-cheques/index_en.htm

¹⁵⁶ Artikelen 3 en 4 van Verordening (EU) 2015/751 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2015 betreffende afwikkelingsvergoedingen voor op kaarten gebaseerde betalingstransacties (PB L 123 van 19.5.2015, blz. 1).

vastgesteld voor de afwikkelingsvergoedingen die zij voor dergelijke transacties in rekening mogen brengen. Die regels zijn slechts van toepassing indien zowel de betalingsdianstaaibeder van de betaler als de betalingsdianstaaibeder van de begunstigde zich in de EU bevinden¹⁵⁷.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum worden transacties tussen de EU-27 en het Verenigd Koninkrijk niet meer gedekt door de EU-regels die de interbancaire vergoedingen beperken.

Wanneer handelaren consumenten een toeslag in rekening mogen brengen voor betalingen met een debet- of kredietkaart, kunnen die toeslagen stijgen.

9.2. Roaming¹⁵⁸

Het Unierecht¹⁵⁹ verbiedt roamingaanbieders die in een EU-lidstaat actief zijn (d.w.z. binnenlandse aanbieders van mobiele communicatiediensten voor spraak, sms of data) om bovenop de binnenlandse retailprijs toeslagen in rekening te brengen aan reizigers die in de EU reizen.

Met ingang van de terugtrekkingsdatum geldt deze verplichting uit het Unierecht niet langer voor roamingaanbieders in het Verenigd Koninkrijk ten aanzien van hun klanten die roaming gebruiken in de EU of voor roamingaanbieders die in de EU actief zijn voor roaming van hun klanten in het Verenigd Koninkrijk. Niettemin blijven roamingaanbieders die in een lidstaat actief zijn op grond van het Unierecht verplicht hun klanten te informeren over de roamingtarieven voor de verschillende diensten wanneer hun klanten naar het Verenigd Koninkrijk¹⁶⁰ reizen.

9.3. Portabiliteit van online-inhoudsdiensten¹⁶¹

Op basis van het Unierecht betreffende de portabiliteit van online-inhoudsdiensten¹⁶² kunnen EU-consumenten die in hun woonlidstaat online-inhoudsdiensten kopen of daarop een abonnement nemen – om films of sportevenementen te bekijken, muziek te beluisteren, e-boeken te downloaden of te gamen — zonder extra kosten toegang tot die diensten krijgen wanneer zij naar een andere lidstaat reizen of tijdelijk in een andere lidstaat verblijven (grensoverschrijdende portabiliteit).

¹⁵⁷ Artikel 1, lid 1, van Verordening (EU) 2015/751.

¹⁵⁸ Voor meer informatie zie: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/roaming>.

¹⁵⁹ Verordening (EU) nr. 531/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2012 betreffende roaming op openbare mobielecommunicatienetwerken binnen de Unie (PB L 172 van 30.6.2012, blz. 10).

¹⁶⁰ Artikelen 14 en 15 van Verordening (EU) nr. 531/2012.

¹⁶¹ Voor meer informatie zie <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/cross-border-portability-online-content-services>.

¹⁶² Verordening (EU) 2017/1128 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 betreffende grensoverschrijdende portabiliteit van online-inhoudsdiensten in de interne markt (PB L 168 van 30.6.2017, blz. 1).

Vanaf de terugtrekkingsdatum is deze verplichting uit het Unierecht niet langer van toepassing op aanbieders van betaalde online-inhoud in de EU-27 ten aanzien van klanten die naar het Verenigd Koninkrijk reizen.

Vanaf de terugtrekkingsdatum is deze verplichting uit het Unierecht ook niet langer van toepassing op aanbieders van betaalde online-inhoud in het Verenigd Koninkrijk ten aanzien van klanten die naar de EU reizen.

Dit betekent dat klanten van betaalde online-inhoud in de EU-27 en in het Verenigd Koninkrijk misschien geen toegang meer zullen hebben tot online-inhoudsdiensten waarop zij zich thuis geabonneerd hebben als zij naar het Verenigd Koninkrijk dan wel de EU reizen. Ook is het mogelijk dat die toegang wordt beperkt (bv. toegang tot een andere catalogus).

BIJLAGE: EU-INFORMATIEBLAD OVER PERSOONLIJKE ZENDINGEN VAN PRODUCTEN VAN DIERLIJKE OORSPRONG DIE DEEL UITMAKEN VAN DE BAGAGE VAN REIZIGERS

Houd besmettelijke dierziekten buiten de Europese Unie!

Producten van dierlijke oorsprong kunnen drager zijn van ziektekiemen die besmettelijke ziekten veroorzaken

Wegens het risico van het binnenbrengen van ziekten in de Europese Unie (EU) gelden er strikte procedures voor de invoer van bepaalde dierlijke producten in de EU. Deze procedures zijn niet van toepassing op de verplaatsing van dierlijke producten tussen de 27 lidstaten van de EU of op dierlijke producten uit Andorra, Liechtenstein, Noorwegen, San Marino en Zwitserland.

Alle dierlijke producten die niet in overeenstemming zijn met deze voorschriften, moeten bij aankomst **in de EU worden afgegeven om officieel te worden vernietigd**. Het niet aangeven van dergelijke goederen kan tot een boete of strafrechtelijke vervolging leiden.

1. Kleine hoeveelheden vlees en vleesproducten en melk en melkproducten (met uitzondering van poedermelk voor zuigelingen, zuigelingenvoeding en voedingsmiddelen of voeder voor gezelschapsdieren voor speciale medische doeleinden)

U mag alleen persoonlijke zendingen vlees en vleesproducten en melk en melkproducten (met uitzondering van poedermelk voor zuigelingen, zuigelingenvoeding en voedingsmiddelen of voeder voor gezelschapsdieren voor speciale medische doeleinden) mee de EU in brengen of naar de EU sturen op voorwaarde dat de producten uit de Faeröer, Groenland of IJsland komen en zij het gewicht van **10 kg** per persoon niet overschrijden.

2. Poedermelk voor zuigelingen, zuigelingenvoeding en voeding voor speciale medische doeleinden

U mag uitsluitend persoonlijke zendingen poedermelk voor zuigelingen, zuigelingenvoeding en voeding voor speciale medische doeleinden mee de EU in brengen of naar de EU sturen, op voorwaarde dat:

– deze uit de Faeröer, Groenland of IJsland komen, dat de totale hoeveelheid het maximumgewicht van **10 kg** per persoon niet overschrijdt en dat:

- het product niet gekoeld hoeft te worden bewaard tot het tijdstip van consumptie,
- het om een verpakt merkproduct gaat en tevens
- de verpakking ongeschonden is, tenzij het product op het moment zelf wordt gebruikt.

– deze uit andere landen komen (andere landen dan de Faeröer, Groenland of IJsland), dat de totale hoeveelheid het maximumgewicht van **2 kg** per persoon niet overschrijdt en dat:

- het product niet gekoeld hoeft te worden bewaard tot het tijdstip van consumptie,
- het om een verpakt merkproduct gaat en tevens
- de verpakking ongeschonden is, tenzij het product op het moment zelf wordt gebruikt.

3. Voeder voor gezelschapsdieren voor medische doeleinden

U mag uitsluitend persoonlijke zendingen voeder voor gezelschapsdieren voor medische doeleinden mee de EU in brengen of naar de EU sturen, op voorwaarde dat:

– deze uit de Faeröer, Groenland of IJsland komen, dat de totale hoeveelheid het maximumgewicht van 10 kg per persoon niet overschrijdt en dat:

- het product niet gekoeld hoeft te worden bewaard tot het tijdstip van consumptie,
- het om een verpakt merkproduct gaat en tevens
- de verpakking ongeschonden is, tenzij het product op het moment zelf wordt gebruikt.

– deze uit andere landen komen (andere landen dan de Faeröer, Groenland of IJsland), dat de totale hoeveelheid het maximumgewicht van 2 kg per persoon niet overschrijdt en dat:

- het product niet gekoeld hoeft te worden bewaard tot het tijdstip van consumptie,

- het om een verpakt merkproduct gaat en tevens
 - de verpakking ongeschonden is, tenzij het product op het moment zelf wordt gebruikt.
4. Kleine hoeveelheden visserijproducten voor persoonlijke consumptie
- U mag uitsluitend persoonlijke zendingen visserijproducten (inclusief verse, gedroogde, gekookte, gezouten of gerookte vis en bepaalde schaal- en schelpdieren, zoals garnalen, kreeften, dode mosselen en dode oesters) mee de EU in brengen of naar de EU sturen, op voorwaarde dat:
- verse vis van de ingewanden is ontdaan;
 - de visserijproducten of één vis van welk gewicht ook het maximumgewicht van 20 kg per persoon niet overschrijden;
- Deze beperkingen zijn niet van toepassing op visserijproducten uit de Faeröer en IJsland.
5. Kleine hoeveelheden andere dierlijke producten voor persoonlijke consumptie
- U mag uitsluitend andere dierlijke producten, zoals honing, levende oesters, levende mosselen en slakken, mee de EU in brengen of naar de EU sturen, op voorwaarde dat:
- deze uit de Faeröer, Groenland of IJsland komen en dat de totale hoeveelheid het maximumgewicht van 10 kg per persoon niet overschrijdt;
 - deze uit andere landen komen (andere landen dan de Faeröer, Groenland of IJsland) en dat de totale hoeveelheid het maximumgewicht van 2 kg per persoon niet overschrijdt.
- U mag kleine hoeveelheden dierlijke producten van verschillende van de bovengenoemde vijf categorieën (punten 1 t/m 5) meebrengen op voorwaarde dat zij voldoen aan de regels die in elk van de relevante punten worden toegelicht.
6. Grotere hoeveelheden dierlijke producten
- U mag uitsluitend grotere hoeveelheden dierlijke producten de EU in brengen of naar de EU sturen, als zij aan de voorschriften voor commerciële zendingen voldoen, waaronder:
- certificeringvoorschriften, zoals vastgelegd in het desbetreffende officiële veterinaire certificaat van de EG;
 - de aanbidding van de goederen, met de juiste documentatie, bij aankomst in de EU aan een erkende grensinspectiepost van de EU voor veterinaire controle.
7. Vrijgestelde dierlijke producten
- De volgende producten zijn van de hierboven toegelichte voorschriften vrijgesteld:
- niet met vleesproducten gemengd of gevuld brood, gebak, biscuits, chocolade en suikerwerk (inclusief snoepgoed);
 - voor de eindverbruiker verpakte voedingssupplementen;
 - vleesextracten en vleesconcentraten;
 - met vis gevulde olijven;
 - niet met vleesproducten gemengde of gevulde deegwaren en noedels;
 - voor de eindverbruiker verpakte bouillons en aroma's;
 - andere voedingsmiddelen die geen vers of verwerkt vlees of verse of verwerkte melk bevatten en minder dan 50 % verwerkte ei- of visserijproducten.
8. Dierlijke producten van beschermde soorten
- Voor bepaalde beschermde soorten kunnen aanvullende beperkingen van toepassing zijn. Voor kaviaar van steursoorten is het maximumgewicht bijvoorbeeld 125 gram per persoon.